Poštnina plačana v gotovini

CENA IZVODU 10 DIN

Polet

Leto XII. — Štev. 4 V Ljubljani, 22. januarja 1956.

Izdaja časopisno založniško podjetje »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Prešern Igor — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likozarjeva 12, uprava: Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave št. 602-»T«-84 — Telefoni: uprava 21-281 uredništvo 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din polletna 200 din.

Plenum Kegljaške zveze Slovenije

NARODNI SLOG ukinjen

Ljubljana, 22. jan. — Današnjega plenuma Kegljaške zveze Slovenije sta se udeležila poleg delegatov sedmih podzvez tudi predsednik Kegljaške zveze Jugoslavije tov. Ljubo Krstulovič in tajnik KZJ tov. Miljanko Bobanac. Ta zvrst športa se v Sloveniji iz leta v leto bolj razvija in šteje danes že 4865 članov. To visoko število pa ni v skladu s kegljaškimi stezami, katerih je v Sloveniji le 75. Vendar so člani pokazali veliko prizadevnosti in z vztrajnim ter požrtvovalnim delom premagujejo tudi to oviro.

Osrednja točka današnjega plenuma je bila razprava o obveznem uvajanju mednarodnega slog v Sloveniji. K temu so slovenski kegljači pristopili že lani in ga postopoma uvajali. Razprava je pokazala, da ukinitev narodnega sloga ni povzročil nobenih težav. Delegati vseh sedmih podzvez so v svojih poročilih poudarili dobre strani tega ukrepa in se enoglasno odločili, da v Sloveniji ne bo več tekmovanj v narodnem slogu. Ta ukrep seveda ne bo radikalen in so delegati razpravljali tudi o tem, da borbenih partij s tem ni treba odpraviti, saj po tem načinu lahko trenira več tekmovalcev, seveda pa le na krajši mednarodni stezi. Vsi so se strinjali, da ukinitev narodnega sloga ni pomenila zastanka v kegljaškem športu, ampak celo nasprotno, v nekaterih krajih so se vrste pomnožile.

Tudi predsednik tov. Krstulovič je poudaril, da se strinja s tem predlogom, vendar kot funkcionar KZJ gleda na to, kakšno stališče bodo zavzeli v ostalih republikah. Vsekakor pa je predlog pameten in ga bodo morali postopoma sprejeti vsi jugoslovanski kegljači. Slovenija s tem predlogom prednjači, saj gre v tej republiki razvoj kegljaškega športa hitreje naprej kot v ostalih republikah. Dejstvo je tudi, da v narodnem slogu kegljamo le v Jugoslaviji in zato lahko tekmujemo le doma. Pri današnjih finančnih težavah bo pomembno tudi to, da bodo lahko gradili skoro pet metrov krajša igrišča, kar je gotovo precejšen prihranek.

Ta ideja pa je zaenkrat zajela šele Slovenijo. Treba se bo ozirati še na ostale republike. Vendar upajmo, da bodo vsi jugoslovanski kegljači spoznali korist tega predloga in da bodo pri nas kmalu tekmovanja samo v mednarodnem slogu. Ta predlog je v skladu tudi z navodili Zveze športov Slovenije, po katerih naj bodo tekmovanja v letošnjem letu kvalitetna in naj terjajo čim manj finančnih izdatkov. S tem, da bomo odpravili narodni slog, bo odpadlo precej tekmovanj.

Za članice in mladince je KZJ razpisala tekmovanje samo v mednarodnem slogu. Kaže torej, da zveza favorizira ta slog, saj je malo verjetno, da se bodo šele člani učili kegljanja v narodnem slogu.

Tajnik KZJ tov. Bobanac je bil prav tako navdušen za ta predlog in svetoval, naj slovenska moštva, ki so ta ukrep že sprejela, organizirajo prijateljska srečanja s hrvatskimi moštvi, da bi tako tudi pri njih vzbudili zanimanje za to zvrst.

Delegati so sprejeli sklep, da se obvezno uvede mednarodni slog v Sloveniji. Če ostale republike tega ukrepa ne bi sprejele, bi v Sloveniji organizirali izbirni turnir, na katerem bi bili določeni tekmovalci za državno prvenstvo v narodnem slogu. Če bi se slovenski kegljači namreč ne udeležili državnega prvenstva v narodnem slogu, bi kdo lahko to sprejel kot bojkot.

Sorazmerno veliko število tekmovalcev zahteva tudi precej strokovnega kadra. Doslej je v Sloveniji 131 kegljaških sodnikov, ki so razdeljeni v tri razrede. Zveza ima tudi 14 inštruktorjev, ki so opravili izpite na Inštitutu za telesno vzgojo v Ljubljani in Zagrebu. Vse to pa je seveda premajhno število in bo letos prirejenih več tečajev, v katerih se bodo izpopolnili novi inštruktorji, funkcionarji in sodniki.

Tekmovanje se bo tudi letos odvijalo podobno kot lani. Letos bo Ljubljana tudi prvič deležna mednarodnega srečanja, in sicer 19. V. kegljaško srečanje čeških in jugoslovanskih moških ter ženskih reprezentanc.

M. G.

Ruše vodijo v II. ligi

Na dvosteznem kegljišču Maribora je bil danes kegljaški dvoboj med Kovinotehno iz Celja in Proletarcem iz Zagorja. Tudi tu so se tekmovalci živahno borili. Celjanom je uspelo zmagati s 4683 keglji, dočim so Zagorjani podrli 4677 kegljev. Najboljši je bil Polajnar, član Kovinotehne, ki je podrl 824 kegljev, temu pa sledi član Proletarca Izlakar, ki je dosegel za en kegelj nižji rezultat.

V drugi ligi so v vodstvu Ruše s 4818 podrtimi kegljI, povprečje pa znaša 803. Tem slede: Rudar (Trbovlje) 4804, Primorje (Ajdovščina) 4713, Kovinotehna (Celje) 4688, Proletarec (Zagorje) 4677 itd.

Dve zmagi Jeseničanov

Jesenice B : Ljubljana B 11:0 (4:0, 2:0, 5:0)

Jesenice, 22. jan. Včeraj zvečer je bila v nadaljevanju tekem II. republiške lige v hokeju na ledu na Jesenicah prvenstvena tekma med B moštvi Jesenic in Ljubljane. Domačini so bili znatno boljši.

Jesenice : Zagreb 9:4 (5:1, 1:2, 3:1)

Zadnjo nedeljo pred državnim prvenstvom so izkoristili Zagrebčani za trening tekmo proti kombiniranemu moštvu Jesenic. Tekma je bila danes popoldne pred 500 gledalci. Kljub okrnjeni postavi so bili domačini ves čas v premoči.

V četrtek, 26. t. m. se bodo začele v Cortini d'Ampezzo VII. zimske olimpijske igre, na katerih bo sodelovalo preko 1200 smučarjev, drsalcev, hokejistov in vozačev boba iz 32 držav.

Našim bralcem, ki jih bodo nedvomno močno zanimale novice s te največje športne prireditve na svetu, je uredništvo našega lista skušalo čim bolj ustreči. Zato smo kot posebnega dopisnika angažirali našega beograjskega sodelavca tov. PREDRAGA KNEŽEVIĆA, ki bo v Cortini kot dopisnik Tanjuga od prvega do zadnjega dneva, proti koncu olimpiade pa se mu bo pridružil še naš novinar MARJAN LIPAR. Razen tega se nam bosta iz Cortine oglasila z daljšimi prispevki, ki bodo tudi nedvomno močno zanimivi, naša znana tekmovalca JANEZ PAVČIČ in ALBIN ROGELJ. Če k temu dodamo še to, da bomo v času olimpijskih iger poslušali vse direktne prenose inozemskih radijskih postaj, potem boste pač spoznali, da vam bomo nudili zares veliko zanimivega beriva iz Italije, saj bodo prihodnje številke skoraj izključno posvečene olimpiadi.

Takšno pisanje zasluži vso grajo

Prejeli smo z Jesenic odgovor na članek, ki je bil objavljen v beograjski »Politiki«, dne 19. jan. pod naslovom: »Spor zaradi kraja, kjer naj bi bilo državno prvenstvo v hokeju na ledu.« Ta odgovor je poslal v naše uredništvo hokejski klub Jesenice, in ga objavljamo v celoti:

V beograjski »Politiki« je bil 19. jan. objavljen članek, ki ne vsebuje samo neresnične podatke, pač pa s svojo superiornostjo daje vtis skrajne neobjektivnosti in omalovaževanja naporov, ki so jih delavske Jesenice doslej vložile in jih še vlagajo v ta šport.

Da bi bila javnost pravilno obveščena o tem vprašanju, je potrebno, da pojasnimo nekatera dejstva, ki jih je avtor članka izpustil, ali dvoumno izrazil, nekatera pa neresnično tolmačil.

Najprej o organizaciji prvenstva. Hokejska zveza Jugoslavije je preko republiške Zveze poverila organizacijo prvenstva Jesenicam, ne zato, ker bi bile Jesenice v finančnem pogledu najboljši ponudnik — kar končno ne bi smel biti osnovni cilj v našem športu — pač pa ker so v organizaciji prvenstva zajete tudi druge zahteve, ki so v tasnem stiku s tekmovanjem. Če pisec članka smatra, da je finančno vprašanje najpomembnejše (mi ga ne smatramo), pa poglejmo kako stoje tudi v tem oziru vse stvari na Jesenicah. Namestitev tekmovalcev na Jesenicah s primerno oskrbo stane dnevno 550 din, kar v Beogradu ni možno. V ilustracijo lahko povemo, da so Jeseničani v letu 1953-54 plačali za bivanje v Beogradu ob priložnosti državnega prvenstva, skupno 120.000 dinarjev, torej dvakrat več, kot bodo znašali stroški tega prvenstva na Jesenicah. Dejstvo je tudi, da bi bil odhod moštev Ljubljane, Jesenic, Mladosti in Zagreba v Beograd dražji od prihoda teh moštev na Jesenice, kot tudi Beograjčanov, z ozirom na boljšo relacijo Zagreb—Jesenice. Če gledamo na številnejši obisk tekmovanja, ne moremo reči, da imajo Jesenice slabše pogoje, saj je zanimanje delavstva Železarne, mesta in okolice za ta šport prav tako veliko, kot n. pr. v Beogradu za nogomet. Iz pisanja beograjskih listov ob gostovanju tujih hokejskih moštev moremo ugotoviti, da je znašal skupni obisk okrog 10.000 gledalcev, kar bi bilo na Jesenicah v najslabšem primeru tudi doseženo. Na koncu naj omenimo, da upravi kluba Jesenice ni poznana zavrnitev ponudbe o izplačilu sodelujočemu moštvu 80.000 din, kot tudi ponudba sama.

Toliko o finančni strani tega problema.

V nadaljevanju želimo seznaniti javnost o razvoju tega športa na Jesenicah in simpatijah, ki ga uživa med delavstvom, odkoder tudi izhaja. Razvoj hokeja na Jesenicah je rezultat zdrave želje delavske mladine, da s sodelovanjem v tem športu najde smisel svoje fizične vzgoje in kulture. Moštvo jeseniškega kluba izhaja iz vrst delavske mladine, katera po napornem delu v železarni posveča svoj prosti čas temu, tako popularnemu športu. S primerjavo stroškov graditve umetnega drsališča v Beogradu in na Jesenicah lahko ugotovimo, da je graditev v Beogradu veljala okrog 1 milijardo, na Jesenicah pa so znašali stroški le 43 milijonov dinarjev. Ta primerjava nam med drugim tudi pokaže s kakšnim navdušenjem so delali na Jesenicah, saj je večina del opravljenih prostovoljno s strani delavcev, inženirjev in uslužbencev.

Vest, da bo državno prvenstvo na Jesenicah, je izzvalo pravo ljudsko veselje in s tem je bilo tudi dano priznanje vsem naporom za razvoj tega športa na Jesenicah. Železarna je prevzela pokroviteljstvo nad tem tekmovanjem in bo dala tudi pokal zmagovalni ekipi, medtem ko bo drugoplasirano moštvo prejelo pokal občine Jesenice. Pri izvedbi organizacije tega tekmovanja sodelujejo vse množične organizacije mesta in okolice, kar je najlepše poroštvo ne samo za finančni učinek, temveč predvsem za propagando pri nadaljnjem razvoju tega športa.

Prav zato je ta članek v »Politiki« izzval upravičeno nezadovoljstvo celotne javnosti na Jesenicah. Ne moremo se znebiti vtisa, da so finančni problemi, ki so navedeni v članku postranska stvar, in da za bregom tiči drug zajec. Mnenja smo namreč, da obstaja težnja za dosego monopola ob takšnih priložnostih, in da so vse pozitivne strani fizične vzgoje pri tem le nepomemben učinek.

JESENICE
pred velikimi dogodki

Le za malokatero prireditev so bile tako velike priprave kot prav za državno prvenstvo v hokeju na ledu, ki bo letos prvič organizirano na Jesenicah. Prireditelj HK Jesenice je mobiliziral kopico ljudi, ki že danes skrbijo, da bo prireditev brezhibna. Prvenstvo se bo začelo 24. t. m. s slavnostno otvoritvijo, v sredo 25. t. m. pa bo začetek tekmovanja. Vsak dan bodo odigrali tri tekme in sicer dopoldne ob 9.30, popoldne ob 15.30 in zvečer ob 19. 30 uri. Razpored parov še ni znan, ker bodo izžrebani šele tik pred pričetkom tekmovanja.

Tekmovanja se bo udeležilo 6 moštev in sicer dve iz Srbije, dve iz Hrvatske in dve iz Slovenije. Srbijo posta zastopala večkratni državni prvak Partizan in Crvena zvezda, oba iz Beograda, Hrvatsko Mladost in Zagreb, oba iz Zagreba, Slovenijo pa letošnji prvak LRS Jesenice in Ljubljana. Nedvomno bo najhujša borba za naslov prvaka med Partizanom, Ljubljano in Jesenicami. Te račune namerava mešati tudi moštvo Zagreba, vendar ima letos za to manj možnosti, ker je bil njegov trening precej slabši od ostalih treh tekmecev. Seveda je tudi puck okrogel in presenečenja so tudi tu mogoča.

Prireditev bo pod pokroviteljstvom Železarne Jesenice, ki je tudi prispevala dragoceno darilo za zmagovalca. Prav bi bilo, da si to prvenstvo ogleda čim večje število našega športnega občinstva in ne bi bilo morda napak — ker vemo, da je zanimanje ogromno — če bi Putnik skupaj s Hokejsko zvezo Jugoslavije organiziral posebne vlake na Jesenice.

Triglav v vodstvu

Starc je bil junak dneva

Maribor, 22. jan. Na štiristeznem kegljišču Konstruktorja je bilo danes tekmovanje druge skupine I. slovenske kegljaške lige. Triglav iz Kranja je nastopil zelo dobro pripravljen in dosegel izredni uspeh (5028 podrtih kegljev), prav tako pa tudi dobro povprečje (838). To dokazuje, da je moštvo resno in marljivo treniralo. Prav posebno je treba pohvaliti Starca, ki je nastopil s pretegnjeno mišico v levem stegnu, pa je kljub temu dal vse iz sebe. Uspelo mu je doseči najvišjo znamko dneva, 835 podrtih kegljev. S tem je povedel svoj klub v vodstvo na tabeli. Tudi drugi tekmovalci so bili dobro razpoloženi in so dosegli naslednje rezultate: Ambrožič Miro 864, Martelanc 858, Ambrožič Lado 839, Debeljak 793, Bajc 789.

Na drugem mestu je Gradis iz Ljubljane s 4784 podrtimi kegljI in najboljšim tekmovalcem Praprotnikom, ki je dosegel 832 kegljev. Na tretjem mestu je Beton iz Celja — 4741 kegljev, pri katerem sta se izkazala Marinšek (812) in Logar (811). Na četrtem mestu so Jesenice 4602. V moštvu je bil najboljši Korošec, ki je dosegel 810 kegljev. Večkratni državni prvaki v narodnem slogu se očitno še niso vigrali v mednarodnem slogu. Tako nam lestvica I. slovenske kegljaške lige — I. in II. skupina kaže naslednje stanje: Triglav (Kranj) 5028 (838), Ilirija (Ljubljana) 4877 (812.9), Gradis (Ljubljana) 4784 (797.3), Beton (Celje) 4741 (790.1), Maribor 4733 (789.6), Kladivar (Celje) 4705, Krim (Ljubljana) 4669, Jesenice 4602.

Prihodnjo nedeljo bo v Mariboru zopet zanimiv dvoboj Branik : Ljubljana. Obe moštvi se potegujeta za prvo mesto in bo borba prav gotovo ostra in napeta, zlasti med znanima reprezentantoma Kobalom in Likovnikom.

Sklepi Zveze športov Slovenije za nov način tekmovanja

Zveza športov Slovenije sodi, da je množično športno udejstvovanje delovnemu človeku neogibno potrebno in koristno tako za utrjevanje zdravja, za pobijanje vsakega nezdravega izživljanja, za večanje delavne sposobnosti, s tem za zboljšanje storilnosti, za krepitev obrambne sposobnosti kot za najbolj zdravo in kulturno razvedrilo. Skratka, športno udejstvovanje je eden od pomembnih činiteljev za splošni dvig življenjske ravni, športni problemi pa sodijo med važne družbene probleme.

Kvalitetni šport mora izhajati izključno iz široke osnove množičnega športa. Za nas je važno veliko število športnikov med delavci, kmečko, dijaško in vajeniško mladino, ne pa desetorico kvalitetnih reprezentantov, ki niso odraz množičnosti in so umetno vzgojene. Današnji način tekmovanja pa je v mnogočem tak, da širokemu krogu delovnih ljudi ovira, oziroma celo onemogoča vključevanje v športne vrste. Ekskluzivnost in iskanje talentov za posamezne panoge povzroča mnogotere napake od klubaštva do profesionalizma. Izkustvo, da je tekmovanje najboljše sredstvo za vključevanje množic v šport, pa smo v marsičem zanemarili.

Ocenjujoč tako te stvari in ugotavljajoč, da mora biti šport v socialistični družbi množičen, da mora vzgajati, krepiti in nuditi razvedrilo delovnim ljudem je Zveza športov Slovenije ugotovila, da dosedanji način tekmovanja v našem športu ne odgovarja povsem tem osnovnim načelom, da ga je treba torej spremeniti. Zveza športov Slovenije je zaradi tega na seji Upravnega odbora dne 13. jan. 1956 sklenila, da je treba današnji sistem tekmovanja spremeniti tako:

1. *Osnova morajo postati množična tekmovanja članstva v aktivih, sekcijah, klubih in društvih, ter množična tekmovanja na stopnji okrajnih prvenstev. Višja tekmovanja so utemeljena samo tedaj, če organsko rastejo iz take množične dejavnosti.*
2. *Republiška prvenstva morajo biti praviloma organizirana po sistemu turnirja, medtem ko se naj sistem ligaških tekmovanj ohrani samo v tistih športnih panogah, kjer turnir ne bi bil tako primeren, vendar tako, da se dosedanja enotna slovenska liga teritorialno razdeli najmanj na dva dela.*
3. *Vsa državna prvenstva morajo sloneti na načelu sodelovanja vseh republiških športnih organizacij.*

Razen pravilnega načelnega gledanja na mesto in vlogo tekmovanja v našem športu, je Zvezo športov Slovenije pri sprejemanju navedenih sklepov vodila tudi težnja, da bi bila potrošnja finančnih sredstev za tekmovanja čim manjša, kakor tudi, da bi delovni ljudje na račun tekmovanja ne izgubljali preveč delovnega časa.

Zveza športov Slovenije bo podpirala tekmovanja naših osnovnih organizacij v republiških in zveznih prvenstvih le, če bodo ta tekmovanja v skladu z amaterizmom in slonela na navedenih načelih.

Na seji Upravnega odbora Zveze športov Slovenije je bila imenovana posebna komisija, ki bo vsklajevala predloge za način tekmovanja v posameznih športnih panogah na osnovi sprejetih načel.

Vse republiške športne zveze morajo do 10. februarja 1956 predložiti omenjeni komisiji predloge o tekmovanjih.

ZVEZA SPORTOV SLOVENIJE

Uspešno delo „Partizana“ v Škofji Loki

Na občnem zboru so člani »Partizana« v Škofji Loki preteklo nedeljo kritično pregledali dosedanje delo in se pogovorili o delovanju za letošnje leto. Delo v društvu je bilo pestro, saj je razen domačih nastopov in akademij zajemalo tudi nastope v republiškem in celo v zveznem obsegu. Organizirali so tudi taborenje za mladince ob morju. V preteklem letu je bila najuspešnejša vrsta mladink, ki je upravičeno prejela pokal najboljših v republiki. Tudi člani so se dobro odrezali, saj so na državnem prvenstvu v Nišu zasedli drugo mesto v svoji skupini. Največje lanskoletne manifestacije v Kopru se je udeležilo kar 130 telovadcev »Partizana« iz Škofje Loke! Seveda imajo tudi svoje težave, predvsem jim primanjkuje telovadnice in vodnikov. Med najuspešnejše prireditve moramo prišteti tudi akademijo v počastitev »Dneva Republike«, za občinski praznik pa telovadni dvoboj s tekmovalci Srbije.

V letošnjem letu, ki bo jubilejno in bo potekalo v znamenju 50-letnice telesnovzgojnega dela v Škofji Loki, imajo velik načrt, ki ga bodo združili predvsem v tednu telesne vzgoje, okoli Dneva vstaje, 22. julija. Skušali bodo vključiti še več mladine, seveda pa bodo zato usmerili vse svoje sile, da si priborijo telovadnico in jo sodobno opremijo. Občinski ljudski odbor, ki je doslej vedno podpiral vsako akcijo »Partizana«, bo nedvomno pomagal reševati tudi za bodočnost vse probleme, ki tarejo članstvo in funkcionarje škofjeloških telovadcev. Novemu upravnemu odboru predseduje tov. Kavčič France.

V Oplotnici telovadni vodi

Prejšnji teden je »Partizan« v Oplotnici polagal obračun svojega dela na rednem občnem zboru, katerega se je udeležilo lepo število članstva. Z veseljem so pozdravili v svoji sredi tov. Hmelaka, ki se bo kljub starosti ponovno vključil v vrste agilnih funkcionarjev. Po poročilih se je razvila živahna debata, v kateri smo slišali več koristnih predlogov za nadaljnje delo. Med najpomembnejšimi sklepi je zbor sprejel tudi sklep o formiranju telovadnih vodov v delavskem naselju Čezlak ter na Keblju (vasici na Pohorju). Aktivno članstvo se bo vključilo v ocenjevanje za pokal »Ljudske pravice«, v avgustu pa bodo na letnem nastopu razvili društveni prapor. Novemu odboru predseduje tov. Gričnik Lojze.

V kegljišču - skladišče papirja?

Kot strela z jasnega je med grafične delavce, ki se v svojem prostem času radi razvedrijo v športu, predvsem na kegljišču, udarila novica, da bo podjetje »Slovenski poročevalec« pretvorilo kegljišče v skladišče za papir. Verjetno je precej tovarišev in tovarišic med grafičarji, ki se bodo spomnili, s kakšnimi napori je bilo ob udarniškem delu leta 1949 zgrajeno kegljišče ob poslopju »Slovenskega poročevalca«. Ta objekt je bil eno izmed prvih športnih kegljišč v Sloveniji sploh, grafičarji-športniki pa so postali pionirji kegljaškega športa v naši republiki. Že prej so bili grafičarji-športniki zaskrbljeni zaradi urbanističnih načrtov v središču Ljubljane in so z veliko pozornostjo spremljali razne objave o Koslerjevi hiši in s tem v zvezi o nadaljnjem obstoju ali neobstoju njihovega kegljišča. Sedaj pa je mimo urbanističnega načrta udaril sklep upravnega odbora SP, da je treba v kegljišču vskladiščiti papir. Grafični delavci si dovolimo vprašanje, kje je podjetje doslej vskladiščevalo papir in kje ga bo potem, ko bo v središču mesta realiziran urbanistični načrt?

Vsi kegljači-grafičarji apeliramo na vse športne in druge forume, naj zastavijo svoje sile za to, da bo kegljišče »Slov. poročevalca« še nadalje služilo svojemu namenu, **kajti sicer je vse govorjenje in pisanje o pomenu in vrednosti športa in telesne vzgoje — le prazno frazarjenje!** Upoštevati je treba, da je bil ta športni objekt zgrajen v pretežni meri s prostovolnim delom zavednih grafičarjev-športnikov, ki jih ni malo.

Pereči problemi keglja škega športa v Celju

Le 2 kegljišči in 400 kegljačev

Kegljaštvo je tudi v Celju in na podeželju v nenehnem porastu. V zadnjem letu je bilo ustanovljenih 5 novih klubov, tako da šteje kegljaška podzveza v Celju danes že 10 registriranih klubov in 247 registriranih članov. Poleg teh skromnih številk pa je v Celju v okviru podjetij organiziranih še vrsta kegljaških aktivov z novimi desetinami kegljačev. Danes se bavi s kegljanjem v celjski kotlini okrog 400 kegljačev. V samem Celju imajo na razpolago le dve kegljišči s tremi stezami, ki ne morejo sprejeti vseh kegljačev. Po trenutnem stanju bi samo v Celju potrebovali še 4 kegljaške steze, da bi se lahko zvrstili pri skromni vadbi vsi kegljači. To je brez dvoma najbolj pereči problem tega športa v Celju, ki ovira razmah kegljaštva v širino in kvaliteto. Nič manjši problem niso težki materialni pogoji, v katerih se razvija ta šport. Lokalni činitelji kažejo še nerazumevanje do kegljanja in doslej kegljači še niso prejeli iz sredstev za telesno vzgojo pri ljudskih odborih nobenega dinarja podpore! — Znano je, da pri kegljaških tekmovanjih ni nobenih dohodkov, vezana pa so na velike stroške kot v ostalih športnih panogah. Tudi vzdrževanje kegljišč in nabava rekvizitov terjajo precejšnjih izdatkov — predpisana krogla stane kar 12.000 din, en sam kegelj pa 500 dinarjev. Njegova življenjska doba pa je le nekoliko mesecev . . .

Druga značilnost celjskih kegljačev je visoka športna zavest in amaterizem v najidealnejši obliki. V območju celjske kegljaške podzveze je večje število ekip, *ko si tekmovalci sami iz lastnih žepov plačujejo postavljača, da lahko trenirajo, na tekmovanja potujejo na lastne stroške, s seboj pa jemljejo suho hrano,* da ne bremenijo že itak »suhe« klubske blagajne. Le ljubezen do tega športa in tovariška skupnost zmoreta pri teh športnikih toliki športni idealizem. Kar poglejte na celjska kegljišča in opazili boste, da ni na teh prostorih več hazardiranja, pijančevanja ali hlastanja za dobičkom, pač pa zdrav športni duh, ki preveva vse aktivno članstvo, ki vidi v kegljanju vredno športno igro.

Tehnični referent tov. Karadjole je kot na dlani osvetlil vse uspehe in težave kegljaškega športa. Materialne težave onemogočajo večjo tekmovalno aktivnost, pomanjkanje kegljišč pa smotrno vadbo in s tem boljšo kvaliteto. V Celju »trenira« na 3 stezah 7 registriranih klubov in 10 ekip kegljaških aktivov . . . Kljub temu so se celjski kegljači še kar dobro odrezali v slovenskem, nekateri pa celo v državnem merilu. V mednarodnem in narodnem slogu je imela največ uspehov moška ekipa Betona (na prvenstvu LRS 5. in 2. mesto, na državnem 5. mesto) in ženska ekipa Kladivarja, od posameznikov pa Vanovšek (član slovenske reprezentance) in Gradišarjeva (članica državne reprezentance). Med največje uspehe pa je brez dvoma treba šteti zmago reprezentance celjske kegljaške podzveze nad ostalimi podzveznimi reprezentancami Slovenije v Kranju.

Še o napakah, s katerimi se srečujemo večji del pri vseh športnih organizacijah. Odbor Celjske kegljaške podzveze ni bil dorasel svojim nalogam in je vse preveč zanemarjal administrativno delo. Velika napaka je bila tudi v tem, da ni poskrbel za nove sodniške kadre, ki jih tudi v tej športni panogi primanjkuje. Z večjo skrbjo bi odboru lahko uspelo registrirati več novih osnovnih organizacij in članstva. Nič čudnega, če so si delegati izbrali pri volitvah povsem novo vodstvo, ki bo pod predsedstvom izkušenega športnega delavca tovariša Zorka Draga brez dvoma pripomoglo v letošnjem letu k še večjemu razmahu kegljaštva.

LENDAVSKI KEGLJAČI LEPO NAPREDUJEJO

Lansko leto je Lendava dobila moderno dvostezno kegljišče ki je je bilo zgrajeno s podporo delovnega kolektiva Proizvodnje Nafte. Jeseni so člani novega kegljaškega kluba začeli redno trenirati in uspehi so se kmalu pokazali. V začetku januarja so imeli Lendavčani prijateljsko srečanje s KK Tekstilac v Čakovcu, katerega so premagali s 49 keglji razlike. V srečanju z Ljutomerčani so prvo tekmo izgubili, drugo pa odločili v svojo korist. Na rednih treningih, ki so dvakrat tedensko, se zbira okoli 50 aktivnih članov.

Partizansko organizacijo v tovarne, šole in vasi

Najvažnejša naloga v bodočnosti vzgoja vodnikov

Preteklo nedeljo je bila v Beogradu zaključena III. redna letna skupščina telesnovzgojne organizacije »Partizan« Jugoslavije. Skupščine se je udeležilo okoli 250 delegatov partizanske organizacije iz vseh republik razen teh pa še vidni funkcionarji SZDLJ, Zveze športov Jugoslavije, Zveze sindikatov Jugoslavije, JLA, LMJ itd.

Glavni referat o razvoju in bodočih nalogah partizanske organizacije je imel predsednik »Partizana« Jugoslavije, generalni podpolkovnik **Otmar Kreačič.** V začetku svojega referata je tov. Kreačič poudaril, da je organizacija »Partizan« od svoje ustanovitve do danes dosegla velike uspehe. Tako je bilo samo lani v Jugoslaviji ustanovljenih **100 novih društev,** razen tega pa se je partizanska organizacija povečala za novih 20.000 pripadnikov. V lanskem letu je bilo v partizanski organizaciji nad **2000 tekem, okoli 1000 telovadnih nastopov** in akademij ter blizu **300 tisoč rednih telovadnih ur** v društvih. Partizanska organizacija je tudi stoodstotno sodelovala pri izvedbi **Titove štafete** in še na celi vrsti posameznih prireditev in manifestacij (29. november, Dan JLA in tako dalje). Ob tej priložnosti je tov. Kreačič izrekel v imenu celotne organizacije zahvalo predsedniku naše Republike tovarišu Titu za njegovo osebno skrb za razvoj partizanske organizacije. **»Pokroviteljstvo,«** je dejal tovč Kreačič, **»ki ga je prevzel tov. Tito nad ljudskim mnogobojem, našo najbolj vsestrano manifestacijo, v kateri sodeluje vse naše članstvo, je za nas velikansko priznanje«.** Istočasno se je tov. Kreačič zahvalil vsem političnim in množičnim organizacijam ter raznim forumom, ki so kakorkoli pomagali »Partizanu«.

Ko je ocenjeval pomen partizanske organizacije, je tov. Kreačič dejal, da je »Partizan« eden izmed temeljev, ki naj pospeši izgraditev socializma v naši državi. Dejal je, da je **pravilna telesna vzgoja samo tista, ki v sebi zajema hkrati telesno, umsko in moralno vzgojo** svojega članstva. Zato mora biti delo v partizanskih društvih — tako je poudaril tov. Kreačič — **čim bolj vsestrano in mora vsebovati vse glavne vadbene panoge kakor tudi športne igre.** Celoten sistem tekmovanj v »Partizanu« mora biti takšen, da bo koristil interesom vsega članstva. Predvsem pa morajo biti tekmovanja takšna, da bodo organizirana za velike množice aktivnih pripadnikov, t. j. za nastopajoče, ne pa za gledalce. Od takšnega sistema tekmovanj in od takšne množične telesne vzgoje sploh ne bo imela koristi samo naša skupnost in organizacija »Partizan«, ampak tudi vse športne organizacije, ki skrbe za kvaliteto posameznih športov. Iz širokih plasti pripadnikov partizanske organizacije bodo sami po sebi prihajali na površje nadarjeni posamezniki. Ko se bodo le-ti kot specialisti posvetili le enemu športu, bodo že imeli za seboj določeno stopnjo vsestrane izurjenosti, pridobljene v »Partizanu«. Prav zaradi tega je potrebno med organizacijo »Partizan« in športnimi organizacijami najtesnejše sodelovanje.

Govoreč o slabostih organizacije, je tov. Kreačič omenil, da leži za slednje nekaj krivde na samih društvih in višjih forumih, nekaj pa tudi na raznih organih izven »Partizana«, ki še nimajo pravilnega odnosa do telesne vzgoje. **»Za razširjenje organizacije se je treba boriti,«** je dejal tov. Kreačič. »Če hočemo povečati število članstva, si moramo vztrajno prizadevati za ustanavljanje novih društev. Pri vsakem posamezniku, zlasti pa pri mladini, je treba razvijati zavest o nujnosti in koristi smotrne telesne vzgoje.«

Ko je tov. Kreačič govoril o bodočih nalogah partizanske organizacije, je dejal, **da bo treba stopiti v vsako tovarno, v vsako najmanjšo vas in v vsako šolo ter tam zainteresirati vse odgovorne činitelje za vprašanja telesne vzgoje. Vsako društvo in vsak forum mora na svojem teritoriju proučiti vsako najmanjšo možnost za ustanavljanje novih društev in za povečanje članstva. Pripadniki »Partizana« se morajo v tovarnah, šolah in vaseh z odgovornimi političnimi, gospodarskimi in družbenimi voditelji pogovoriti o potrebi ustanovitve telesnovzgojne organizacije. Ta vprašanja** je treba spraviti pred organizacije ZK, SZDL, pred delavske svete in uprave podjetij.

V svojem referatu je tovariš Kreačič poudaril, da je ena najvažnejših nalog vzgoja novih vaditeljev, sicer ne bo mogoče povečati partizanske organizacije s tisoči in tisoči novih pripadnikov. Več pozornosti bo treba posvetiti tečajem za vodnike in prednjake, ki bodo v podjetjih delali z delavsko mladino. Tov. Kreačič je tudi omenil, da bo treba bolje izkoriščati za telovadbo zadružne domove, šolske telovadnice in razna igrišča. Ob zaključku je tovariš Kreačič govoril o dveh velikih prireditvah, in sicer o gimnaestradi (leta 1957 v Zagrebu) in o zveznem partizanskem zletu (leta 1958 v Beogradu).

Skupščina je ob koncu izvolila nov upravni odbor, ki ga tvori 33 članov, izvršni odbor pa sestavlja 12 članov. Za predsednika »Partizana« - Jugoslavije je bil znova izbran tov. Otmar Kreačič. S skupščine so delegati poslali pozdravno pismo maršalu Titu.

Ekipna namiznoteniška tekmovanja zaključena

V prvi ligi Odred presenetil, a Triglav zatajil

Se najbolj so se odrezali slovenski mladinci

Prejšnji teden je bil zaključen drugi del ekipnih državnih prvenstev v namiznem tenisu za člane I. in II. lige ter za mladince. Prvoligaši so se pomerili v Subotici in sta Slovenijo zastopala Odred in Triglav. Kranjčani so v jesenskem delu dosegli več kot tokrat, zato pa so bili Ljubljančani pravo presenečenje in to upravičeno, saj so razen Partizana (Bgd), Spartaka (Subotica) in Tesle (Reka) premagali vse svoje nasprotnike. Proti Kranjčanom so prvič dosegli rezultat 5:0. Za Odred so nastopili Kocjan, Podobnik in Tigerman. Kot rečeno, je tokrat zatajil Triglav iz Kranja, ki je v končnem vrstnem redu zasedel šele 8. mesto. Čeprav je v zadnjem srečanju Spartak premagal Partizana (Bgd), je slednji vseeno osvojil prvo mesto z boljšo razliko v zmagah in porazih. To najzanimivejše srečanje se je končalo 5:4.

LESTVICA I. LIGE:

1. Partizan	18	17	1	90:23	34
2. Spartak	18	17	1	87:34	34
3. Grafičar	18	13	5	77:48	26
4. Tesla	18	12	6	69:50	24
5. Vojvodina	18	9	9	46:61	18
6. Odred	18	8	10	56:60	16
7. Industrogradnja	18	7	11	58:67	14
8. Triglav	18	7	11	52:60	14
9. Železničar	18	2	16	22:81	4
10. Sloga	18	0	18	5:90	0

V II. drugi zvezni ligi je od slovenskih moštev nastopila le Ljubljana, ki je v prvem delu dosegla tretje mesto. Tokrat Ljubljančani niso mogli doseči več kot šesto mesto. Mogoče so vzeli tekmovanje premalo resno, saj so nastopili s tekmovalci, ki kaj več res niso mogli doseči.

LESTVICA II. LIGE:

1. Gradjevinar (Bgd)	14	13	1	68:15	26
2. Metalac (Kral.)	14	9	5	56:44	18
3. Tekstilac (Var.)	14	9	5	59:47	18
4. Bosna (Sar.)	14	8	6	48:49	16
5. Ljuboten (Tit.)	14	7	7	42:55	14
6. Ljubljana	14	6	8	49:50	12
7. Železničar (Zren)	14	3	11	46:58	6
8. Železničar (Kar)	14	1	13	17:67	2

Lahko pa rečemo, da so bili najuspešnejši mladinci, ki so v zaključnem delu mladinskega ekipnega tekmovanja v Zagrebu dosegli 2., 4. in 6. mesto. Triglav je popolnoma zasluženo na 2. mestu za Mladostjo, saj so igralci Teran, Plut in Česen pokazali, da upravičeno sodijo med najboljše mladince v Jugoslaviji.

LESTVICA MLADINSKEGA PRVENSTVA:

1. Mladost	16	16	0	80:13	32
2. Triglav	16	13	3	72:30	26
3. Tesla	16	9	7	51:52	18
4. Jesenice	16	9	7	50:56	18
5. Opatija	16	8	8	52:46	16
6. Ljubljana	16	8	8	56:58	16
7. Železničar	16	4	12	46:66	8
8. Sloga	16	3	13	32:70	6
9. Partizan	16	2	14	26:77	4

Opombe: 1.-9. italijanska nogometna prvenstva. 10.-12. tekme za angleški pokal. Za to kolo bodo veljali samo tisti odrezki, ki bodo oddani v Ljubljani v upravi »Poleta« do 12. ure v soboto 28. t. m. ali pa izven Ljubljane na poštah v petek 27. t. m.

Strelska družina »Vida Pregarc« pregledala svoje delo

Ljubljana, 22. jan. Na uspeli skupščini strelske družine »Vide Pregarc« je bilo ugotovljeno, da je uspelo dvigniti množičnost in zanimanje za strelski šport v vzhodnem delu mesta Ljubljane. To je največja in najbolj prizadevna strelska družina v našem mestu, ki šteje 105 članov in razpolaga z zelo dobrimi tekmovalci . *Plečko*

Poletov nagradni natečaj

ODREZEK ŠT. 4

1. Atalanta : Pro Patria		Točen naslov pošiljatelja: Priimek:
2. Bologna : Juventus		
3. Fiorentina : Genoa		
4. Inter : Spal		
5. Lazio : Milano		Ime:
6. Lanerossi : Triestina		
7. Napoli : Padova		
8. Sampdoria : Roma		Kraj:
9. Torino : Novara		
10. Arsenal : Aston Villa		Ulica in hišna številka:
11. Charlton : Swindon		
12. York : Sunderland		

ATLETI SVOBODE

so napravili velik korak naprej

Dvorana Ljudske tehnike na Viču je bila kar premajhna, da bi sprejela vse člane atletskega kluba Svoboda, ki so v petek polagali obračun svojega dela za preteklo leto. Iz izčrpnega poročila tov. Kramerja je bilo razvidno, da se je klub v letu 1955 lepo razvil, kljub temu, da še vedno niso imeli lastnega tekališča in ostalih naprav. Po zaslugi prof. Tometa se je kvaliteta lepo dvignila, kar kažejo številni novi klubski rekordi in izboljšani povprečni v skoraj vseh disciplinah. Svoboda se je udeleževala vseh tekmovanj in dosegla tudi v ekipnih prvenstvih solidna mesta. Napredek pa ni bil viden samo v kvalitetnem dvigu, ampak tudi v povečanju članstva, ki ga je bilo ob koncu preteklega leta 169, 100 članov pa je nastopilo na tekmovanju. Najbolj požrtvovalni in najuspešnejši člani so bili pohvaljeni, za najuspešnejšega člana kluba pa je bil proglašen mladinec Solarevič. Da je klub res z minimalnimi sredstvi dosegel lepe uspehe, priča dejstvo, da so v preteklem letu porabili samo 128.000 dinarjev. Za leto 1956 so si zadali lep načrt, iz katerega povzemamo najvažnejše: dokončanje atletskih naprav na stadionu Svobode, vključitev in vzgoja nove mladine iz občine Vič ter sodelovanje na vseh pomembnejših tekmovanjih. Poleg upravnega odbora bo klub imel v letošnjem letu tudi športni svet, ki bo pomagal reševati vse probleme. Izvoljen je bil nov klubski odbor na čelu s tovarišema Preatonijem in Kramerjem, katerim ploskanjem zahvalili za njegovo požrtvovalno delo v preteremu so se vsi prisotni z dolgotrajklem letu.

Naša anketa

KAKO RAZŠIRITI *Partizana* NA VAS?

K prvemu prispevku za našo anketo moramo pripomniti le to, da avtor ni odgovoril na vprašanje »Kako prodreti na vas«, marveč je obravnaval temo »Zakaj moramo prodreti na vas«. Vendar je ta vseskozi tehten prispevek kar umesten za uvod, ki ga bodo ostali udeleženci ankete gotovo dopolnili v smislu anketnega vprašanja. Uredništvo

Zdi se mi, da bi moral biti eden osnovnih namenov telesnovzgojne dejavnosti v »Partizanu« razviti interes za to delo med kmečko mladino, saj vemo, da je telesna vzgoja kmetu nujno potrebna. Ona v veliki meri prispeva k dviganju njegove delovne storilnosti in k izboljšanju njegovih življenjskih pogojev.

Partizanska organizacija je na to že odgovorila lani ob vstopu v l. 1955 z besedami, ki jih je zapisal njen predsednik tov. Zoran Polič: »Zahteva »kmečki mladini več telovadbe« ne sme biti samo fraza, ki jo bomo ponavljali in poslušali v letošnjem letu, da bi izpolnili posebej postavljene naloge, temveč mora postati trajna skrb in ne smemo biti mirni prej, dokler ne bo v vsaki vasi naša organizacija, ki bo redno delala v okviru partizanskega programa in ki bo zajemala večino mladine teh krajev...«

Preteklo je leto. Za popularizacijo partizanskega dela na vasi je bilo izvršenih mnogo sklepov. Najvažnejši med njimi so bili v zveznem merilu prav gotovo oni, ki so reševali vprašanje prednjaštva — naše gonilne sile. Opravili smo posebej kar 4 prednjaške tečaje (2 začetniška in 2 nadaljevalna), v katerih smo posredovali vadbeno tvarino na svojstven način, dostopen kmečkemu fantu in dekletu. Tudi v ostale tečaje — splošne ali posebne (prav posebno v tečaje in k vadbi za orodno telovadbo) — prihajajo v vedno večjem številu mladinci in mladinke iz kmečkih krajev. Naši veliki zleti in tekmovanja so prav tako pokazala, da organizacija že močno posega v neusahli rezervoar kmečkega življa, saj smo tako v Celju kakor tudi v Kopru srečavali med telovadci in telovadkami veliko število kmečke mladine. Težnji, »kmečki mladini več telovadbe« smo v prvih letih že ugodili. Zavedamo se pa, da je začetek zaenkrat še skromen. Skušali bomo z združenimi močmi reševati ta političen problem, seveda ne ločen od ostalih nalog, kajti dvigniti vas ne pomeni »zagalopirati se« samo v eni smeri, pač pa iti vzporedno z družbo, ki želi čimpreje pripeljati kmečko mladino do socializma.

Ne bi bilo napak, če se malo oddaljimo od naše telovadbe in pogledamo malo bolj natančno skozi majhna okenca kmečke hiše ter pobaramo sključenega stanovalca, kako živi in kaj dela.

Preteklost je na vasi zarezala močne razi. Revolucionarni duh je resda krepko zajel naše hoste in ni pustil ob strani kmečkih gruntov in njihovih gospodarjev. Marsikaterega je rešil spon stare miselnosti. Kljub temu pa se morajo naši prednjaki in ostali društveni in okrajni opravniki vsak dan znova pri širjenju telovadne misli boriti **s starimi naziranji. »Kmet in** vas še vedno tičita v patriarhalnosti!«, pišejo v svojih poročilih naši prednjaki in zato je kmetov pogled uprt v »zlate čase, ki so bili.«

Že vnaprej moram pripomniti, da je o vprašanju kmečke mladine in o bistvu kmetstva iz mnogih ozirov zelo težko razpravljati. V splošnem je nekoč prevladovalo mnenje, da je vas rezervoar narodovega zdravja, vir narodove kulture, vir kreposti, morale, veselja ter zadovoljstva. Kmetu torej ne bi bilo potrebno nobeno razvedrilo, nikakršnih preventivnih mer v oblikiizravnalne telovadbe, pa tudi telesne vaje kot izobraževalno sredstvo so odveč. Življenje na vasi da je sama idila. Taka naziranja so ostanek starih romantičnih časov. Romantiki so zaradi prevelike gorečnosti izoblikovali v svojih delih samo vaško zunanjost in so se pri karakterizaciji kmečkega ljudstva pridržavali vraževerstva in revščine (glej pri Jurčiču »Desetega brata« itd.), niso pa segli globlje v kmetstvo, da bi spoznali pravo, takrat vseskozi hlapčevsko usmerjeno kmečko ljudstvo.

Človeštvo se je v svojem razvoju preko velikih težav dvigalo od napredka do napredka. Človek je prvotno živel v hordah ali čredah, ki so se klatile po gozdovih in stikale za živežem. Preko primitivno organiziranega poljedelstva v zadrugah ali prakolektivih (najbolj znana so bila slovenska plemena, ker so se zadruge pri njih najbolj ohranile), je prešel k pravemu zadružnemu življenju. Zadrugar ni poznal osebne lastnine. Skupno so zadrugarji obdelovali zemljo, skupno so uživali sadove svojega truda. Takrat so producirali za to, da uteše človekove prirodne potrebe, a ne za profit. Kmetstvo izvira torej iz praoblike človekovega družabnega življenja.

Fevdalna doba je to človeško družbo razcepila v gospodarje in podložnike. Razvoj je šel svojo pot. Posledica takega stanja so bi-

Piše prof. Bergant Janez

li kmečki punti. Po zrušenem fevdalnem sistemu je poznejši gospodarski liberalizem še usodneje in pogubneje posegel v kmetove vrste. Potrebe kmetove so rasle, a produkcija je ostala patriarhalična in se ni sorazmerno dvignila. Kmetje so znova zaorali, a to pot ne s plugom v zemljo, ampak po glavah svojih izkoriščevalcev. Nadaljnji razvoj nam je poznan in zato ne mislim podrobneje razčlenjevati vseh momentov, ki so narekovali sedanje izpremembe. Mlade moči čvrsto stopajo na plan in z njimi bomo reševali tudi to, kako vključiti vse vasi v našo telesnovzgojno dejavnost.

V prejšnjih odstavkih sem nanizal v kratkem razvojno pot našega kmetstva, da se bomo lažje poglobili v vprašanje kmečke mladine. Sledimo sedaj kmečki mladini od rojstva do zrelosti. Kmečka mati še vedno vzreja svojo deco v težkih prilikah. Dojenčka zavija v stare, mnogokrat za druge svrhe nerabne cunje. Roke in noge mu povija tesno k telesu. Pri obilnem delu ne utegne paziti nanj, zato ga tako obvaruje padcev in poškodb. Ko shodi, ga zapre v izbo, ker ga na polje ne more jemati, tako da vse pomladne in poletne dni preživi otročiček v zatohli izbi sam ali pa je izročen v varstvo starejšim bratom in sestricam in to v dobi, ko sta otrokovemu razvoju in rasti zrak, svetloba in gibanje najbolj potrebna.

Kmetu je dajala vzgojno ideologijo in metodo skoro izključno **cerkev.** Ostanki teh vzgojnih metod so na vasi še danes očitni. Bistvo cerkvene vzgoje so dogme, absolutna pokorščina ter strah. Ko zori grozdje, otroka plašijo s kačami; ako udari starše ali kaj ukrade, ga strašijo, da se mu bo posušila roka; prezaposlenost običajno sili starše, da otroke zapirajo v koče in uporabljajo nepravilna vzgojna sredstva — šibo! Takoj ko otrok nekoliko doraste, že opravlja lažja, pa tudi težja dela. Dokler je kmečki otrok še dojenček, ima navadno svojo posteljo — zibelko. Ko nekoliko doraste, pa mora spati skupno z dedkom, babico, bratom ali sestro, ali pa spi na klopi. Ni rjuh, odej in blazin, so pa stara krila, suknje ali druga obrabljena obleka. Ponekod je že drugače, ali ti so v manjšini. Odrasli fantje so spali še do nedavna po hlevih, ponekod tudi šolarji. Predstavimo si samo naš stari, zatohli hlev! Povsem umljivo je, da izgubi fant, ki spi v hlevu, ves smisel za snago. Nikdar se ne sleče, obleka smrdi po hlevu, sam pa je bledoličen, vdrtih oči (ponoči nemoteno vasuje in uhaja v gostilne) in ozkega prsnega koša. Statistična poročila predvojnih in tudi povojnih let pričajo, da je odstotek nesposobnih za vojaško službo (slabo zdravstveno stanje) med kmečko mladino večji, kakor med ostalo mladino. Po koncentracijskih taboriščih med vojno so kmečki fantje in možje množično umirali, bili so sila neodporni, dočim so njihovi vrstniki iz mest lažje prenašali fašistične metode iztrebljevanja »podčloveka«. Precejšno vlogo je pri tem odigralo tudi dejstvo, da so bili mestni in delavski fantje telesno bolj utrjeni, zato tudi bolj vzdržljivi.

Instituti za telesno vzgojo so v nekaterih središčih naše države opravili raznovrstna merjenja telesnih sposobnosti naše mladine in so skupno z odgovarjajočimi zdravstvenimi ustanovami prišli do zanimivih ugotovitev. Pregledanih je bilo več tisoč mladine od 11. do 20. leta starosti. V primerjavi med kmečko, delavsko in mestno mladino je slednja najbolj zdrava, dočim so kmečki otroci najmanj odporni proti boleznim. Kako je z višino, težo in dihalnimi organi naj priča priložena preglednica. Povprečki se nanašajo na 18 let stare mladince (M = mestna, D = delavska, K = kmečka mladina).

	M	D	K
Višina:	174.04	172.06	169.29 cm
Teža:	62.63	61.03	59.06 kg
Vital. kapac pljuč	4226	4199	3927 cm³

Jasno je, da s[illegible] z zdravjem neposredno v zvezi tudi telesne sposobnosti. Poglejmo, kako so naši 18 letni mladinci hitri, vzdržljivi, spretni in močni:

	M	D	K
Tek na 50 m	7.25	7.33	7.37
Tek na 800 m	2:56.1	2:57.0	2:58.0
Skok v višino	126.3	123.9	122.8 cm
Lučanje žogice 200 g	50.64	50.59	49.46 m
Plezanje po vrvi (3 m)	8.65	8.51	8.72 s.

Vzroke, da je mladinec na vasi odtrgan od svojih sovrstnikov v industrijskih centrih in mestih, je tudi iskati v slabo razvitih mladinskih organizacijah na vasi. Redkokdaj pride do srečanj te mladine in tako zaostajajo tudi v telesnih sposobnostih.

Obe preglednici nam jasno pričata, da je vprašanje zdravja in telesne vzgojo na vasi odvisno od prizadevnosti vseh nas. Sveti za telesno vzgojo po okrajih in občinah so si že zadali nemalo nalog, kako izboljšati to stanje. Zadnje čase tudi mnogo govorimo in pišemo o reformi šolstva. K temu par misli. Poglejmo, kako je bilo in kako je še danes s kmečko mladino, ki izstopa iz šole. Mladostnik je vstopil po šolski dobi v pubertetno dobo. Otrese se nadvlade odraslih in postaja samostojen. Želi si, da bi vsi postopali z njim kot z odraslim. Vendar ga smatrajo na vasi pri delu še za manjvredno moč in tudi fantje mu še ne dovolijo, da bi z njimi vasoval. Zato se v mladeniču razvija močno poudarjen čut manjvrednosti. Iz te dobe datira največ fantovskih ekscesov na vasi; fant se hoče uveljaviti. Šola bo morala še močneje upoštevati težnje mladih ljudi, prav tako pa je naloga telesnovzgojnih organizacij, da vskladijo svojo dejavnost takim pojavom na vasi.

Spregovoriti bi morali še o marsičem in osvetliti z vseh plati vprašanje kmečke mladine. O ženski mladini smo kaj malo povedali. Kmečka mati leto za letom rodi otroke. Ob porodu nima postrežbe. V teh letih se mlade kmečke žene izčrpavajo do skrajnosti, da se pokaže potem tip tiste slovenske matere-mučenice, ki so nam jo naslikali naši najboljši umetniki. Gotovo je prav, da so nam umetniki obdali trpljenje in žrtve kmečke matere s sijem mučeništva, a nam, ki hočemo biti ljudje dejanj, mora biti jasno, da je slovensko mati žrtev težkih predvojnih prilik na vasi, ki jih pa moramo čimprej odstraniti.

Z občnega zbora »Partizana« Narodni dom

„Vsaj začeti je treba"

so dejali na zboru v Narodnem domu

Velika telovadnica Narodnega doma je bila v sredo zvečer močno napolnjena, ko so se pripadniki tega partizanskega društva zbrali na letnem občnem zboru.

Vsa poročila, tako sekretarja tov. Javornika, načelnika tov. Šefa, gospodarja tov. Novaka in ostalih, so bila skrbno sestavljena in so vsebovala probleme, ki jih dandanes srečujemo v skoraj vseh partizanskih društvih. Pravzaprav nas je najbolj presenetilo dejstvo, da tudi to močno mestno društvo s 1637 pripadniki, ki nadaljuje tradicije najstarejšega telesnovzgojnega društva v Sloveniji, nima dovolj vaditeljskega kadra, zlasti vodnikov vrst. Te težave so tolikšne, **da je moralo društvo celo ukiniti nadaljnje vpisovanje pionirjev,** ker enostavno ni dovolj vodnikov. Pravzaprav pa se pomanjkanju vaditeljev niti ne moremo toliko čuditi, če zvemo iz poročil, da sta oddelka starejših članov in članic, nekdanjih rednih telovadcev in telovadk, skoraj prav tako številna kakor oddelek mlajših članov ali mladincev. Skratka — generacije med 20. in 35. letom starosti, iz katere bi morala društva črpati pretežni del vodnikov, skoraj ne najdemo v telovadnicah. Vzrokov za to je več, enega izmed njih je navedel tudi načelnik v svojem poročilu: ljudje so postali že nekako »komodni«, odvadili so se telovaditi in skrbeti za svoje telo, odveč jim je že najmanjši napor, čeprav bi si skoraj vsakdo lahko utrgal od svojega prostega časa vsaj eno urico na teden, da bi prišel v telovadnico. Zato je bil upravičen apel načelnika na vse tiste, ki so kdajkoli telovadili: »Pridite spet v društvo in pomagajte pri vzgoji mladine, vrnite telovadnici tiste dobrine, ki ste jih sami nekoč od nje prejeli.« Mlajšemu rodu bi bili starejši telovadci res lahko za vzor, saj se udejstvujejo v društvu ne samo kot vodniki, ampak tudi tudi kot sodniki in organizatorji.

Velik problem, morda največji, so za Narodni dom prostori. Sedanja telovadnica s stranskimi prostori je že skrajno nesodobna in pretesna, saj so prostori skoraj noč in dan »v prometu«, zasedeni od 12 društvenih oddelkov in cele vrste šol. Zato smo tudi na tem občnem zboru slišali želje, ki so jih že leta 1959 postavili telovadci takratnega sokolskega društva: **želimo nov dom!** Res je sicer, da so danes te želje praktično skoraj neuresničljive, saj vsi poznamo splošno gospodarsko situacijo, predvsem kar se tiče novih gradenj, in vemo, da bo treba še nekaj let potrpeti. Kljub temu pa se pridružujemo mnenju načelnika in tov. Pavšiča, ki je »razgibal duhove«, ko je poudaril, **da je kljub vsemu treba začeti vsaj s pripravami, načrti, lokacijo prostora in drugimi predpripravami,** tako da bo čez tri, morda čez 4 ali 5 let, ko bodo na razpolago tudi finančna sredstva, vse temeljito pripravljeno za začetek gradnje.

Še marsikaj smo slišali na občnem zboru, a skopo odmerjeni prostor ne dopušča, da bi pisali o vseh podrobnostih. Kakor vsa društva, tudi Narodni dom tarejo velike denarne težave, saj znašajo po proračunu najskromnejši izdatki menda 5 ali 6 milijonov, dočim znašajo dohodki od plesnih vaj in članarine nekaj več kot 1 milijon. Kje bodo vzeli razliko za kritje stroškov, tega ne ve niti sam društveni gospodar!!

Zbor je pokazal, da je partizansko društvo Narodni dom na pravi poti in je treba vsem požrtvovalnim delavcem, ki se tu udejstvujejo, dati za njih delo še večje priznanje, ko delajo v tako težkih pogojih. Ob zaključku pa le drobno pripombo: dobro bi bilo, če bi na bodočih zborih društvo dalo vsaj glavno gradivo iz poročil razmnožiti. To ne bi mnogo stalo, članstvo pa bi se lahko predvsem posvetilo razpravljanju.

Prešern Igor

Z zanimivo in pestro vadbo

so dosegli velike uspehe

Za vsa tekmovanja izven domačega kraja je društvo porabilo le 20.000 dinarjev

Partizansko društvo Gomilsko je slovenski javnosti precej poznano, saj smo že večkrat pisali o uspehih tega marljivega vaškega društva, ki šteje 150 pripadnikov. Pred kratkim je društvo imelo letno skupščino, na kateri so s ponosom pregledali svoje delo. Kako je »Partizan« Gomilsko prišel do svojih uspehov?

Mladi načelnik tov. Draksler je v svojem poročilu uvodoma dejal, da so odstranili zastarele metode dela in se prilagodili ciljem množičnosti ter potrebam svojega kraja. »Naša vadba je pestra in privlačna, pri delu se poslužujemo vseh panog, ki koristijo in privlačijo kmečko mladino in kmečkega človeka sploh,« je dejal načelnik. Zato lahko najdeš pripadnike gomilskega »Partizana« sedaj na atletskih napravah, sedaj na nogometni tekmi ali odbojkarskem igrišču, pa spet na telovadišču ali pozimi na smučarskih terenih, saj zna smučati 80% članstva! **Sploh vadijo zelo veliko na prostem, na soncu in svežem zraku, kar sredi smrekovih nasadov ali pa na vaški poljani.** V telovadnico se zatečejo le takrat kadar je to nujno potrebno.

V lanskem letu je društvo opravilo 4729 rednih vadbenih ur, ki so jih vodili prednjaki Draksler, Vitanc, Cizej, Turnškova, Žilnikova, Cizejeva in Orehovčeva. Povprečen obisk na telovadnih urah je znašal kar 93%! To je vsekakor odstotek, na katerega bi lahko bilo ponosno prav vsako društvo. Nastopov v sosednjih krajih se je udeležilo 68% članstva. Lani so izvedli uspel telovadni nastop in 3 akademije, pozimi pa so vaščane prijetno presenetili z nočnimi skakalnimi tekmami na 20-metrski skakalnici. Poleg redne vadbe se je v društvu močno priljubila odbojka in danes lahko društvo postavi v tej panogi kar 4 vrste. Tudi atletika ima tu že močne korenine, saj so Gomilčani lani na okrajnem partizanskem prvenstvu v atletiki med 15 društvi osvojili prvo mesto. In kar je najbolj razveseljivo in posnemanja vredno: **vsa tekmovanja in prireditve, na katerih so nastopali gomilski telovadci izven domačega kraja, so obremenila društveno blagajno le za 20.000 dinarjev.** To je res posnemanja vreden primer, ki kaže, da je mogoče razviti tudi tekmovalno aktivnost z zelo skromnimi sredstvi in ni treba vedno sanjati o sto in stotisočih in milijonih!!

Kaj si Gomilščani želijo v letošnjem letu? Predvsem bi radi izpopolnili in bolje izobrazili svoj strokovni kader, da bo njihovo delo še bolj načrtno. Članstvo je brez lastne telovadnice in gostuje že vrsto let v dvorani gradbenega podjetja »Beton«. Če bi društvo uredilo staro telovadico sredi vasi, bi doseglo lahko še večje uspehe. Toda telovadnico so okupatorji med vojno preuredili v stanovanja, da bi se sedaj nove adaptacije skoraj ne izplačale. Društvo bi torej potrebovalo nov dom, a kje začeti in dobiti denar...?

Letos bodo na Gomilskem proslavili 10-letnico dela po osvoboditvi in 25-letnico obstoja telovadnega društva. Za to obletnico se bodo kar najbolj skrbno pripravili, pomagala pa jim bodo tudi nekatera celjska društva. Zastopnik AD Kladivar je obljubil, da bodo v tem kraju nastopili najboljši atleti Kladivarja. Ob koncu zbora je agilni predsednik tov. Vitanc, ki bo tudi letos vodil to društvo, razdelil priznanja in skromne knjižne nagrade najbolj požrtvovalnim vodnikom — Cizej Majdi, Topolškovi, Korentu in Vitancu Zlatku.

Jug Karel

IZ ORGANIZACIJE Partizan

V Boštanju ob Sevnici so marljivi

Prejšnjo nedeljo je bil občni zbor partizanskega društva v Boštanju, ki deluje šele dve leti. Kljub temu pa se društvo lahko pohvali z marsikaterim uspehom. Čeprav je večina pripadnikov tega društva iz vrst kmečke mladine, ki je ves dan zaposlena s težkim kmečkim delom, so boštanjski telovadci lani nastopili na vseh javnih nastopih v bližnjem okolišu, pa tudi na republiškem zletu. Lani je bilo vse delo v tem društvu usmerjeno za ureditev dvorane, ki naj bi ob zimskih večenih postala kmečki mladini drugi dom. Ureditev dvorane so domačini podprli z nabiralno akcijo, ki je prav dobro uspela. Veliko priznanje za ureditev teh težav je treba dati predsedniku društva tov. Slapšaku, ki je kot starejši telovadec pravzaprav to društvo ustvaril, pa tudi tov. Vintru Nacetu je treba dati priznanje, saj je žrtvoval veliko prostega časa pri nabiralni akciji. Društvo pa je uživalo naklonjenost tudi pri KUD Boštanj in zadružnem posestvu. Pripadniki »Partizana« Boštanj upajo, da bodo v letošnjem letu dosegli še lepše uspehe.

IZ SLOVENSKIH KONJIC

Partizansko društvo v Slov. Konjicah je imelo pred kratkim prijateljski namiznoteniški dvoboj s Kovinarjem iz Maribora, v katerem so domačini zmagali 5:4. Razen tega je društvo na lastno pobudo in z lastnimi stroški priredilo 6-dnevni smučarski tečaj, katerega je na Pohorju vodil tov. Vončina Bojan.

V Preserju bo treba resneje prijeti za delo

Pred kratkim je polagalo obračun svojega dela tudi partizansko društvo v Preserju pri Ljubljani. Občni zbor je pokazal še precej pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti. Že udeležba ni bila kaj prida. zbrala se je komaj polovica članstva. Iz vseh poročil je bilo čutiti, da članstvo ne kaže prave odgovornosti in ljubezni do svojega društva Večina mladih vaditeljev in odbornikov se je vse preveč zanašala le na predsednika tov. Škrlja ki je 100% invalid. In ko je on odšel v bolnišnico, je skoraj vse delo zamrlo, celo pri popravilu doma. Društvo je bilo tudi pol leta brez načelnice, za kar res ni opravičila, saj bi precej deklet lahko prevzelo to nalogo. Društvo v preteklem letu ni poslalo niti enega člana na kakšen tečaj, kar se jim bo v bodočnosti slabo obneslo. Precej pa so društvu kot vaditelji pomagali učitelji. Prireditev so lani izvedli bolj malo, in to akademijo, smučarsko prireditev in več tekmovanj v odbojki, ki je tu močno priljubljena. Novi odbor bo moral resneje poprijeti za delo, če bo hotel društvo pripeljati do vidnejših uspehov.

V Ločah so zgradili telovadnico

Pretekli torek je bil občni zbor »Partizana« v Ločah, katerega se je udeležilo lepo število članstva, pa tudi zastopniki oblasti in političnih forumov. Društvo je bilo lani precej agilno in si je samo zgradilo lastno telovadnico, za kar so nabrali preko 500.000 dinarjev V društvu redno telovadi okoli 90 pripadnikov, kar je za ta majhen podeželski kraj kar zadovoljivo. Sedaj pa društvo tarejo predvsem finančne težave, primanjkuje pa mu tudi orodje. Predsednik občine, ki je zboru prisostvoval, je obljubil društvu vso možno pomoč.

V Bovcu so težki pogoji

Nedavno so zborovali v Bovcu pripadniki partizanskega društva in pregledali svoje delo v lanskem letu. Pogoji za delo so v Bovcu težki, kajti telovadci nimajo primernega prostora, kjer bi se pozimi zbirali k telovadbi, pa tudi dolga italijanska akupacija je na tem področju zapustila žalostno sliko. Šolska telovadnica, če bi jo tako lahko imenovali, ne služi svojemu namenu, ker doslej telovadbe sploh ni bilo. Prvi korak k izboljšanju, je bil napravljen s tem, da je društvo poslalo na tečaj mladinca, ki ima veselje za telovadbo in je tečaj uspešno dovršil. Okrajna zveza »Partizan« se je močno trudila, da bi delo v tem kraju nekako zaživelo, vendar pravega uspeha ni bilo, kajti vse panoge so živele le sezonsko.

Novi upravni odbor, katerega sestavlja pretežno mladina in požrtvovalni delavci, je sprejel sklep, da bodo poživeli delo.

Več delavske mladine v društvo!

Preteklo nedeljo je na Viču zborovalo tamkajšnje partizansko društvo, ki je eno najboljših partizanskih društev v Sloveniji. Predsednik Podlogar je naštel vrsto uspehov v minulem letu, zlasti je govoril o potrebi tesnejše povezave s šolsko mladino in množičnimi organizacijami. Načelnik tov. Hvale je poročal o prireditvah, katerih so se lani udeležili pripadniki tega društva. Zanimivo je, da društvo med 683 pripadniki vključuje pretežno le srednješolsko mladino, dočim je v društvu zelo malo delavske in kmečke mladine. Vzrok temu je prevelika oddaljenost, prezaposlenost in tudi nezainteresiranost same mladine. O tem, kako bodo v bodoče skušali pritegniti v društvo čim več delavske mladine, so na občnem zboru mnogo razpravljali.

Intervju s tov. Vipotnikovo, predsednico drsalnega kluba Ljubljana

Podjetja naj prispevajo svoj delež za gradnjo umetnega drsališča

Ne samo hokejisti, tudi drsalci umetnega drsanja so zadnje zime zelo prikrajšani. Samo poglejte tale januar! Tudi največji optimisti so že vrgli puško v koruzo. Pa prav nič jim ne smemo zameriti. Še tisto, kar so se pred leti naučili, mora iti v pozabo. Inž. Bloudek je sicer delno poskrbel za te »obupance«, ko jim je zgradil betonsko ploščo za kotaljkanje, toda to je samo delna rešitev za naše drsalce, ki hočejo na vsak način tudi na led. In tako so vložili svoja zadnja in težko priborjena sredstva za to, da so šli za nekaj dni na trening na Jesenice. Nekateri izmed njih se poslužujejo vseh mogočih poznanstev tudi v inozemstvu, in tako sta lani Fajdigova, letos pa Galova trenirali na Dunaju pod vodstvom svetovno znanega umetnika na ledu, Karla Schäfferja.

Velike skrbi in precejšnja odgovornost leži na naših dela voljnih funkcionarjih, pa naj bo to inž. Bloudek, ki si dan za dnem beli glavo, kako bi ustregel mladini, ali pa ostali ostale funkcionarje ljubljanskih društev, ki skrbijo za razvoj umetnega drsanja v slovenski prestolnici. Pred nedavnim smo zato obiskali predsednico drsalnega kluba Ljubljana, tov. Vipotnikovo, ki nam je rade volje odgovorila na dvoje vprašanj.

»Povejte nam svoje mnenje o razvoju umetnega drsanja pri vašem klubu.«

»Zaradi kratkotrajnih zim in pomanjkanja umetnega drsališča v Ljubljani pri nas še ne moremo ločiti drsanja od kotalkanja. Sicer imamo stare kadre umetnega drsanja, ki kotalkajo samo za kondicijo, dočim mladino izbiramo izključno iz kotalkarskih vrst, ki si tudi v kotalkanju v poletnih mesecih utrjuje in razvija pridobljeno znanje na drsalkah.

Prav zato pri nas ne moremo govoriti o razvoju umetnega drsanja pri našem klubu. Razvoj umetnega drsanja gre istočasno z razvojem kotalkanja. V razvoju teh dveh panog smo dosegli zadnja leta lep uspeh v množičnosti in kvaliteti obvladanja določenih prvin umetnega drsanja in kotalkanja. Lahko bi vključili še več mladine, vendar je pomanjkanje kotalk in drsalk še vedno pereče. Tudi športnih objektov je premalo, saj ima Ljubljana samo dve drsališči in eno kotalkališče, medtem ko ej drugo šele v gradnji. K dvigu kvalitete naših drsalcev v umetnem drsanju in kotalkarjev je veliko pripomogel trening na Dunaju in seveda redna vadba doma. Istočasno pa za razvoj umetnega drsanja in kotalkanja doprinašata svoj veliki delež vestno urejeni in dobro oskrbovani drsališči in kotalkališče, ki sta vedno v pravem času pripravljeni za trening. Tu se moramo zahvaliti požrtvovalnemu tov. inž. Bloudku, ki ima tudi pri vzgoji mladega drsalnega naraščaja zelo lepe uspehe.

Primanjkuje nam seveda trenerskega kadra. Starejši so preobremenjeni z delom na Zvezi ali drugod pri svojih poklicih, od mlajših pa se je začela s trenerskim delom ukvarjati samo tov. Drašler Mara. Mnenja sem, da bi morali o tem vprašanju več razglabljati, in da bomo morali za vzgojo kadrov več storiti, kakor doslej.«

»Kaj menite o problemu umetnega drsališča v Ljubljani?«

»Umetno drsališče je nujno potrebno za razvoj drsalnega športa v Ljubljani. Naše mesto, ki je bilo zibelka drsalnega športa v naši državi, še vedno nima tega tako nujno potrebnega športnega objekta. Če bi imeli umetno drsališče, bi se naši drsalci v nekaj letih lahko razvili tako, da bi nas uspešno in dostojno zastopali v tujini.

Treningi na tujih umetnih drsališčih, kot so Jesenice ali Beograd, zahtevajo ogromno stroškov. Samo poglejte: ena ura treninga n. pr. na Jesenicah nas stane 3000 dinarjev! Nisem pa tu vštela prenočnine, hrane, vožnje za člane in delovni dopust! Vse to je seveda velika finančna obremenitev za klub. Pa pojdimo še naprej. Pri takšnih slabih zimah, kakor jih imamo danes, odpadejo prvenstvene, meddruštvene tekme, društveni nastopi itd., da o udeležbi na svetovnem prvenstvu ali na drugih pomembnih mednarodnih prireditvah sploh ne moremo govoriti.

Že lani smo začeli z akcijo za gradnjo umetnega drsališča v Ljubljani. Vsi naši drsalci, kolikor jih je v Ljubljani, so bili pripravljeni pomagati s prostovoljnim delom. Lokacija drsališča je bila že predvidena v Zg. Šiški na Galetovem in tudi MLO je obljubil pomoč za nabavo cevi in drugega potrebnega gradiva. Dejstvo pa je, da so kompresorji zaenkrat najvažnejši, in teh ni.

MLO je pokazal pač vse razumevanje, toda žal ima vseeno premalo finančnih sredstev. Manj razumevanja pa kažejo podjetja, ki bi morala biti celo zainteresirana za nabavo ledu. Tu bi bilo treba začeti, in koordinirati skupne koristi!«

SMUČANJE

Štefe: „Še vedno sem v formi“

Jugoslovanski smučarski reprezentanti so — razen skakalcev — že odpotovali v Cortino; v četrtek zjutraj smo jih spremili na kolodvor v Ljubljani. Po odločitvi v zadnjem trenutku je ostal doma še četrti zastopnik v alpskih disciplinah, Jože Kunšič z Jesenic, čeprav je bilo več posredovanj s strani zveznih kapetanov, da bi tudi on potoval. To ne bi bremenilo določenega deviznega fonda, ker gre precej funkcionarjev in tekmovalcev v Cortino šele v ponedeljek! Zato je ta odločitev toliko bolj nerazumljiva.

Sploh je bilo s sestavljanjem naše olimpijske reprezentance letos precej narobe. Videz je bil, kot bi »licitirali« za naše smučarje. Pojavljale so se številke 25, 17 in podobno, sledila je še Tinčkova nesreča, sedaj pa poslušajmo še glas s Tržiča.

Beseda je o Janku Štefetu, na katerega so sestavljalci reprezentance povsem pozabili, menda pod vplivom govoric, da je on za vsako tekmovanje nesposoben in da menda ne bo mogel niti več opravljati svoje službe!?

Tržiški smučarski funkcionarji, ki dobro poznajo svoje fante in so jim »za petami« na vsakem koraku, pa vedo povedati povsem nekaj drugega, kar bo naše bralce verjetno tudi začudilo.

Janko Štefe je popolnoma zdrav, za tekmovanje docela sposoben in hkrati še v odlični formi!

Že davno, ob prvem snegu v letošnji zimi, je nataknil na noge smuči in začel voziti. Ugodne snežne razmere na vzpetinah nad Tržičem so mu omogočile uspešen trening in pokazal je spet svoje nekdanje odlike.

Janko sam pravi, da si še želi nastopov. Dejal je, naj bi naredili izbirne tekme in nanje poklicali tudi njega, da bi pokazal, kaj še zmore. Toda na to se ni nihče spomnil. Janka so pozabili, kot da je že staro šaro...

In vendar je v odlični kondiciji že najmanj 2 meseca, toda vse urgence, naj ga upoštevajo pri sestavi reprezentance, niso nič zalegle.

Kaj pa pravi na vse to Štefe sam?

»V odlični formi sem. Rad bi tekmoval, še posebej v Cortini. Omogočite mi, da bom potoval in nastopil, če je treba, grem na lastne stroške. Prepričani bodite, da ne bom delal sramote svoji domovini in jugoslovanski reprezentanci!«

Toda vse je že prepozno! Na Janka so pozabili, tako kot marsikdaj pozabimo na tekmovalce, ki so baje že »odslužili«... T. B.

Na Vrhniki bo živahno, če...

Vrhniški Usnjar bo priredil v čast 10. obletnice »Industrije usnja na Vrhniki« več športnih prireditev. Za smučarske tekme — seveda če bo dovolj snega — je pripravljenih okoli 70 tekmovalcev, med njimi znani smučarji iz Tržiča, kot Krmelj, Štefe Drago itd. Tekmovali bodo v tekih, skokih in slalomu. Razen tega bo tudi velik namiznoteniški turnir, za katerega je že danes veliko zanimanje. K. A.

ZGODBE IZ MORSKIH GLOBIN

V globini kakih 30 metrov je dosegel skalni pomol, ki se je spuščal naprej iz glavne črte podvodnih pečin. Skalovje je bilo motnočrno in brez slehernega podvodnega rastlinja, kar je precej redko v tropskih vodah. Rieseberg je previdno ravnal s svojimi vrvmi med ostrimi skalami, kajti zaradi močnejšega drgnenja ob robove bi se lahko pretrgale. Črna jama pod Riesebergom ni bila nič kaj vabljiva. Toda med venci vodnih rastlin, ki so vsepovsod visele iz stare razbitine, ni bilo sledu o morskih psih, niti o velikih ribah kakršnekoli vrste. Nekaj trenutkov nato je Rieseberg pristal na spolzki palubi stare jadrnice, ki je skoraj vodoravno ležala na skalnati planoti, kakih 60 metrov globoko. Njen gredelj se je nekoliko zaril v posek.

Rieseberg je presenečen ugotovil, da na jadrnici ni našel niti za dva čevlja peska in vrhnji del se je bleščal v čisti sveži belini, kot da bi bil pravkar prepleskan. Tako je torej pred njim ležala ta zagonetna ladja, podobna belemu strahu, obdana z visokimi, črnimi, skalnimi zidovi kot krsta, ležeča v grobnici.

Rieseberg je odgnal te črne misli in ob robu krova krenil proti zadnjemu delu ladje. Dva mala rešilna čolna sta še vedno visela na svojih vilicah kot navadna obešenca. Nesrečna ladja se je morala potopiti kaj hitro, kajti na krovu je bilo je malo nereda. Dvižna loputa vhoda v spodnje prostore je bila napol dvignjena in Rieseberg je lahko pogledal v notranjost. Prav nasproti so stopnice vodile navzdol h kabinam. Prepričal se je, da se vrvi niso zapletle, nato je izdrl svoj nož za morske pse, da bi bil pripravljen za vsak primer, in previdno začel stopati navzdol po s peskom posutih stopnicah.

Prispel je do vrat sobe. Bila so napol odprta. Gotovo jih je v tem položaju pustil kateri izmed onih nesrečnih potapljačev, ki so našli svoj grob v potopljeni jadrnici. In pred temi vrati je čakalo na Rieseberga najbolj pretresljivo presenečenje v vsem njegovem življenju.

Ko je z zadnje stopnice stopil na spodnji krov, je tik pred seboj pri napol odprtih vratih zagledal velik okrogel predmet, več palcev globoko pogreznjen v pesek. Takoj je spoznal, da je bila to bakrena potapljaška čelada. Brž jo je pobral in zagledal precej razcapano gumijasto obleko. Tu pa tam so bili razpori dovolj veliki, da je lahko vtaknil skozi palec in prst. Izgledalo je kot hlače, ki jih je trgal mladi kuža. Ogledal si jo je pobliže in — o groza! Lasje so se mu naježili in mrzlo ga je pretreslo, ko je svetloba prodrla skozi okence v potapljaški čeladi. Potne srage so mu tekle po obrazu in mu kapljale po telesu, kajti v tej čeladi je bila mrtvaška glava z belimi čeljustmi, na stežaj razprtimi v strašno režanje!

Za hip je ta prizor Rieseberga zmedel. Potem je brž spustil čelado iz rok in preklinjal, da se je dal zmesti ob pogledu na to spakujočo se človeško lobanjo. Saj je že večkrat videl mrtvaške lobanje in okostja v potopljenih ladjah. A tako dolgo je že bilo od tega, da mu je ta nepričakovani in nenavadni pogled za hip vzel ves pogum.

Misli so mu za trenutek poletele preko Pacifika 7000 milj daleč do ruskega pristanišča Vladivostok, kjer so ga pred več leti prosili, da se je potopil na dno morja. Tedaj je, stopajoč po peščenem, blatnem dnu, zagledal prizor, ki ga nikdar več ni mogel pozabiti. Ko se je namreč ozrl okoli sebe, je ves zavzet zagledal kakih 50 človeških okostnjakov, ki so na dnu morja stali pokonci ter nihali sem in tja v morskem toku. Nekateri so bili skoraj celi, drugim je manjkala roka, noga ali celo glava. Ogledal si jih je od blizu in videl, da je bil vsak trdno zasidran na dno z verigami in utežmi različnega obsega. Morski tok jih je zibal vse hkrati ali posamezno kot bataljon smrti. To je bil del stotine žrtev, ki so jih caristi pred mnogimi leti uklenjene pometali v morje.

Rieseberg se je znova zbral. Zravnal se je, tedaj pa je brnenje vstopajočega zraka mahoma prenehalo. Pri ušesih mu je zrak začel sikati, kar je pomenilo, da je začel uhajati iz potapljaške obleke. Rieseberg je brž spoznal, kaj

NOGOMET

Za Nafto lani malo uspehov

Preteklo leto nogometašem lendavske Nafte ni prineslo mnogo uspehov. To so ugotovili na občnem zboru, tako v poročilih, kakor v razpravi. Deseto mesto v varaždinsko-mariborski ligi ob koncu jesenskega dela prvenstva je neuspeh, vendar so mnogi spodrsljaji nastali zaradi prehitre izmenjave starih igralcev z mladimi. Tako so bile izgubljene tekme z Jedinstvom, Kladivarjem in Zagorcem, čeprav je bilo domače moštvo po igri boljše. V minulem letu je Nafta odigrala 39 tekem, od tega 22 prvenstvenih, 14 prijateljskih in 3 pokalne. Najboljši strelec med domačini je bil Kulčar, ki je 26-krat potresel mrežo nasprotnika. Iz poročil je bilo razvidno, da so v zadnjem letu vse premalo storili za vzgojo mladine in pionirjev, saj sta lani obe moštvi odigrali le 6 tekem. Občni zbor je tudi pohvalil trenerja Šifterja in upravni odbor, ki je zlasti veliko storil pri reševanju finančnih težav. Na zboru so sklenili, da bodo letos zgradili slačilnice in razširili igrišče, drugemu moštvu in pionirjem pa bodo letos omogočili, da se vključijo v tekmovanje.

Bobovec

Igrišče - glavni problem Tržičanov

Že prejšnjo soboto so imeli tržiški nogometaši svoj občni zbor, ki je bil po svoje prav zanimiv in ploden, udeležba na njem pa tudi zelo zadovoljiva. Res, da so polagali obračun svojega dela za preteklo leto, toda samokritično so ugotovili tudi napake preteklih let in napredek — zlasti v disciplini — lansko leto. Za to ima brez dvoma največ zaslug odlični predsednik tov. Smolej, ki je znal v klub vpeljati pravilno športno politiko, člani kluba pa so ga pri tem dobro podprli. NK »Tržič« po številu članstva ni najbolj močan kolektiv, saj šteje 50 aktivnih in 200 podpornih članov, pri tem pa je dan premajhen poudarek mlademu naraščaju. Seveda so objektivni razlogi, ki ovirajo povečanje števila mladih nogometašev, ker se mladina po večini vozi v Kranj na delo in v šolo.

Največji problem v tem klubu pa je vsekakor premajhno igrišče, ki ovira pravilno delo. Zatorej so se že lani začeli ukvarjati s preurejanjem igrišča in za to žrtvovali precej prostovoljnega dela, letos bi pa radi svojo zamisel izpeljali korak dalje. Žal so finančne zahteve za preurejanje tržiškega stadiona zelo velike. Vendar je občinski ljudski odbor pokazal veliko razumevanje za želje nogometašev — sklenil jih je po svojih močeh podpreti. Gradnja igrišča pa ne bi bila v prid samo nogometašem, temveč tudi drugim športnim panogam, ki bi tod našle svoje zatočišče, zlasti atletika, košarka in odbojka. Z razširitvijo igrišča bi namreč lahko uredili atletsko stezo ter igrišča za košarko in odbojko. Seveda je treba nujno rešiti tudi problem garderobe in sanitarij, kar so si zadali kot osnovno nalogo.

Tržiškim nogometašem, ki jih znova vodi tov. Smolej, želimo, da bi se uresničile njihove želje. Če bodo disciplinirani kot lani jim vstop v ljubljansko-primorsko ligo ne uide, skrbeti pa bodo morali zlasti za mladi naraščaj.

Pojdite se učit v Mursko Soboto!

Lani smo poročali, da je NK Sobota organiziral večmesečno nogometno šolo za pionirje z namenom, da bi razširil nogometni naraščaj in ga hkrati tudi vzgojil za dobre športnike.

Zamisel za to šolo je dal znani pomurski športnik Slavko Svatina, ki je leta 1954 uspešno opravil trenerski izpit v Rovinju. Njegov predlog je odbor NK Sobote osvojil in začeli so z delom. Zanimanje med pionirji je bilo veliko, disciplina v tej šoli pa vzorna. Predavatelji so z učenci obravnavali več predmetov, na koncu pa so pionirji opravili izpite pred komisijo ter prejeli za to tudi izpričevala. Uspeh je bil izredno zadovoljiv, saj so pionirji presenetili vse z dobrim znanjem.

In potem? NK Sobota je na ta način pridobil 25 dobro izvežbanih in disciplniranih pionirjev, iz katerih jim ni bilo težko sestaviti dveh moštev. Eno moštvo je z uspehom sodelovalo v pionirskem prvenstvu in samo zavoljo izredne smole niso postali prvaki Slovenije za leto 1955.

Uspeh iz lanskega leta je znova vzpodbudil funkcionarje Sobote, da so začeli letos z drugo takšno šolo, ki se bo pa nekoliko razlikovala od lanske. Ta šola bo imela **tri razrede:** prvi razred bo za popolne začetnike, drugi za vse one, ki so že lani hodili v šolo, tretji razred pa za mladince, katerih pri Soboti še vedno primanjkuje. Tov. Svatina, ki bo spet vodil to šolo, je pokazal načrt dela, ki je takle: začetniki se bodo učili tehnike in taktike nogometa, pravil nogometne igre, še posebej pa bodo imeli vzgojna predavanja. Oni, ki so že obiskovali to šolo, bodo svoje lani pridobljeno znanje izpopolnjevali, kar velja seveda tudi za mladince.

Že lani so pionirji pokazali veliko resnost, zlasti pri obravnavanju pravil nogometne igre, pri čemer so celo izpraševalce presenetili. Ko pa so kasneje igrali med seboj trening tekme, so tudi sami sodili in to zelo dobro!

Kot rečeno, resnost je veliko pripomogla k uspehu. Pač nič čudnega — predavatelji Svatina, prof. Titan, Zelko in Kuhanja so znani kot dobri športni strokovnjaki. Imeli so točen urnik dela, razrednico za redovanja, skratka — kot v pravi šoli.

Letos bo šola trajala nekoliko manj časa, od konca januarja do konca marca. Učni načrt je točno izdelan, organizatorje pa nekoliko skrbijo finančna sredstva, čeprav se bodo zadovoljili z najskromnejšim zneskom. Nova šola je torej pred vrati. Zelo umestno bi bilo, da bi ljudi, ki hočejo na tak način pomagati nogometu iz slepe ulice, podprli tudi višji športni oziroma nogometni forumi. Menda ni treba posebej poudarjati, da je ta zamisel vredna vse pohvale in dober vzgled ostalim, večjim nogometnim klubom, ki zaenkrat še vedno ubirajo druga pota — hodijo »v zelnik« drugam, na svoj lastni naraščaj in mladi rod v svoji bližnji okolici pa pozabljajo! Naj velja vsem tem prijazen nasvet: pojdite se učit vzgoje mladega kadra v Mursko Soboto!

T. Bančič

Tovarna kemičnih izdelkov

ARBO

»ARBO« Podgrad - Ljubljana

Pošta Ljubljana-Polje - Železniška postaja: Zalog - Telefon: Dol pri Ljubljani
Tekoči račun: NB Polje 605-T-85

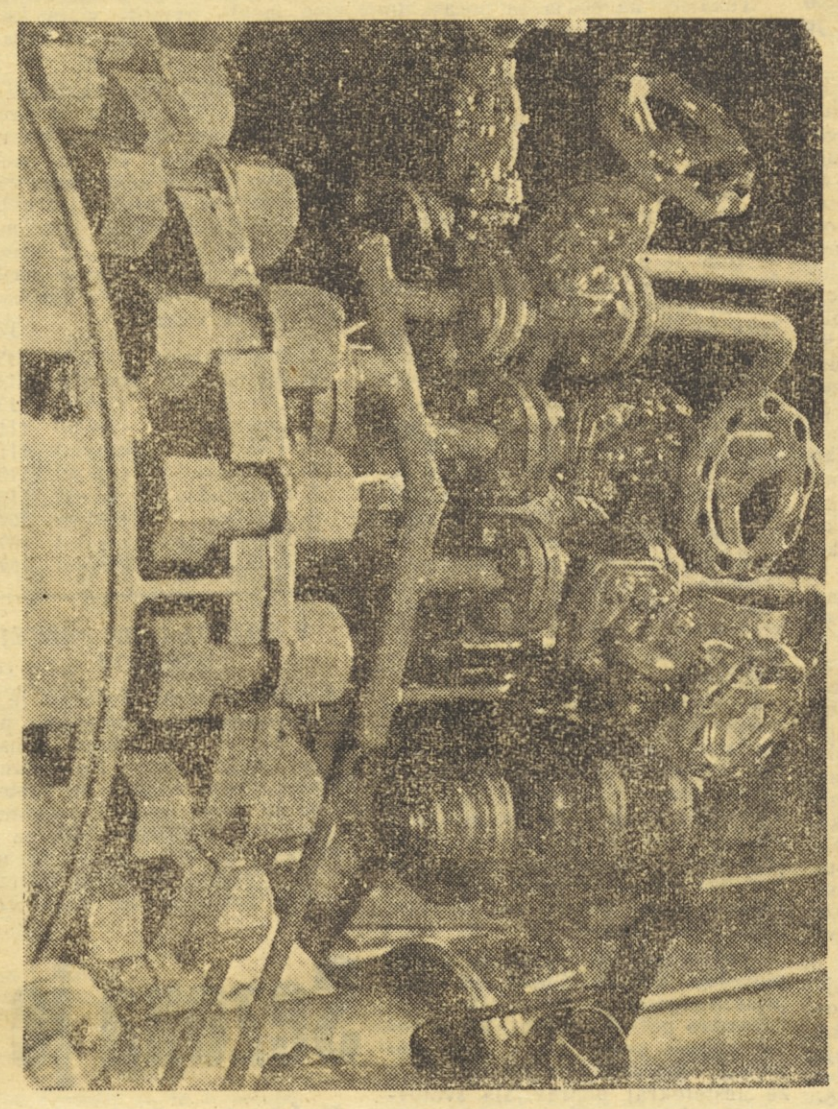

Poleg ostalih proizvodov nudimo ter priporočamo tudi v novem letu

fotosulfid
*
fotosodo
*
bencol
*
toluol
*
solvent nafto

Blejčani so navdušeni za kegljanje na ledu

Kegljanje na ledu pravzaprav ni tako mlad šport. Starejši ljudje pripoveduiejo, da ga poznajo na Bledu že več kot 100 let, seveda ne v takšni obliki kot danes. Na zmrznjenem jezeru je bilo zlasti v nedeljah po 50 ali več skupinic, ki so na svojih »ponih« igrali po »5 din partijo«. Leta 1951 se je skupina kegljačev vključila v SD Bled in to je bil prvi organizirani klub kegljačev na ledu v državi. Pred dvemi leti so se Blejčani kot predstavniki Jugoslavije udeležili IV. evropskega šampionata GA-PA, kar je bil tudi prvi nastop Jugoslovanov v tujini. Naši predstavniki so zasedli 22. mesto od 37 moštev. Od takrat dalje se število kegljačev stalno veča in danes je že nad 40 organiziranih članov. Na tem prvenstvu je bila Jugoslavija sprejeta v mednarodno zvezo ter ima v tej organizaciji mesto podpredsednika in še dva člana. Tudi na Kegljaški zvezi Slovenije se je ustanovil odbor za kegljanje na ledu s sedežem na Bledu, ki je takoj začel z delom in organizacijo še drugih klubov, ki jih imamo na Jesenicah, Kranjski gori in Kranju.

Letos je odbor priredil prvo državno prvenstvo na Jesenicah. Sodelovalo je 7 ekip. Zanimanje je bilo precejšnje, predvsem pa smo opazili velik napredek Jeseničanov. Presenetil je Božič, ki je med posamezniki nabral 52 točk, s čemer bi se uvrstil na prvo mesto v Evropi. Lep uspeh je dosegel Kokalj Milan, ki bi si z 48 točkami ob malo večji sreči lahko nabral 60 točk in s tem tudi dosegel neuradni svetovni rekord.

Ulčar

se je zgodilo. Zračna cev je bila pretrgana! Velik vodni pritisk bo v nekaj sekundah izpraznil njegov kombinezon in v trenutku bo po njem.

Postal je nervozen, loteval se ga je strah. Z naporom vse svoje volje je zbral pogum in naglo zaprl vstopni ventil. V obleki je ostalo zraka še za kakih 5 minut, morda kaj več, a moral bi se dvigali dovolj počasi, da bi bila mogoča normalna dekompresija.

Bil je v hudi zagati in kazalo je, da nima najmanjše možnosti, da se srečno izmaže. Brž je izdrl nož izza pasu in opotekajoč stopal navzgor po stopnicah nazaj na krov. Ničesar ni bilo videti, niti morskega psa, ki bi utegnil s svojimi zobmi pregrizniti zračno cev... Nič drugega kot ta fantastično beli krov in te motne, črne skale. Zrak v obleki se je hitro večal in Rieseberg je moral hiteti. Ko je brez težav prispel iz spodnjih prostorov, je potegnil za signalno vrv in takoj so ga začeli dvigati. To opravilo se je moralo vršiti počasi, kajti nevarno je iz večje globine prehitro potegniti potapljača v navadnem kombinezonu. Lahko ga namreč zadene »kesonska bolezen«, katere posledice so včasih trajne.

Ko je prišel do srede, je Rieseberg dal znamenje, naj prestanejo z dviganjem. Trenutek je obstal tako obešen v tej globini, da bi omejil škodljive učinke, kajti potem bi se med dviganjem ne mogel več ustaviti. Nato je znova dal znak in možje na krovu so hiteli vleči za vrvi. Riesebergu se je zdelo, da mu bodo oči skočile iz jamic in imel je občutek, da mu velikanska roka stiska celo telo in drobi vse, kar je v njem še živega. Posadka ga je dvignila na krov in mu snela čelado. Bil je že skrajni čas, kajti znotraj je že močno krvavel in izgubil je zavest.

Tovariši so mu energično pomagali, da je prišel k sebi, nato pa so ga naglo potisnili v zasilno dekompresijsko sobo, ki so jo pripravili med potovanjem. Rieseberg je bil trden možak in je že marsikaj prestal, a je še dolgo čutil posledice te prigode.

Kljub temu je brž pozabil na nevarnost, ko se je spomnil na čelado ob priprtih vratih sobe na potopljeni jadrnici, kjer je morda bil zaklad... Odločil se je, da bo za vsako ceno odkril to skrivnost.

(Dalje)

Tudi v Mariboru imajo Svet za telesno kulturo

Konec preteklega leta so tudi v Mariboru ustanovili Svet za telesno kulturo, ki ga vodi inž. Prevolnik. Svet si je že začrtal področje svojega delovanja. Zaenkrat šele zbirajo podrobnejše podatke in potrebe s terena, katere pa bodo pozneje točno analizirali. Veliko pozornost bo novi Svet posvetil investicijam, seveda v mejah razpoložljivih sredstev, in pa vzgoji novih kadrov.

STRELSTVO

Strelci iz Kobarida niso kar tako

Nedavni občni zbor strelske družine »Soča« v Kobaridu je pokazal, da je ta družina zelo delavna, čeprav se mora boriti z velikimi težavami. Povsem jasno, je, da 5 vojaških in 1 zračna puška ne zadostuje za 130 članov, od katerih so v lanskem letu na novo pridobili kar 50 pripadnikov, redno pa jih je vadilo nad 100. Družina pravzaprav skromno životari od lastnih dohodkov, silno radi pa bi člani uredili svoje strelišče in nakupili še nekaj orožja, ker nameravajo letos pritegniti še več mladine, člane ZB in društva rezervnih oficirjev.

Nogometna enajstorica lendavske Nafte, ki se je v jesenskem delu tekmovanja v varaždinsko-mariborski ligi uvrstila na 10. mesto. Toda Lendavčani upajo, da bodo imeli spomladi več uspeha kakor doslej

Pregled svetovne atletike v sezoni 1955

Atletinje še hitreje napredujejo

Sovjetska zveza krepko na čelu — 11 novih svetovnih rekordov

Ženska atletika v svetu je napravila tudi v letu 1955 ogromen korak naprej. Če smo že pri moških lahko ugotovili hitro napredovanje v večini disciplin, velja to še v večji meri za ženske, kjer pravzaprav v nobeni disciplini ni opaziti zastoja ali celo nazadovanja. Napredek je viden prav povsod.

Na eni strani dokazuje to veliko število novih svetovnih rekordov (enajst) ali rezultatov, ki so se tem rekordom zelo približali, na drugi pa tudi velik napredek v širino, če vzamemo za osnovo n. pr. desetorice ali dvajsetorice svetovnih oz. evropskih atletinj, kar je v mnogih disciplinah skoraj isto. V ilustracijo lahko navedemo n. pr. dejstvo, da ima v prav vseh disciplinah deseta tekmovalka v lestvici za leto 1955 boljši rezultat od desete tekmovalke z lestvice v letu 1954. Napredek je ponekod večji, drugod manjši, povsod pa je napredek, kar je značilno za žensko atletiko tudi če jo gledamo po posameznih državah. Ženska atletika danes še ni dosegla ravni moške in zato gotovo še ne bo prišlo tako kmalu do stagnacije.

Za začetek si oglejmo rekordne storitve. Novi svetovni rekordi so bili v preteklem letu doseženi v naslednjih disciplinah — 100 m (Strickland 11.3), 220 y (Stubnick 23.8), 800 m (Otkalenko 2:05.0), 80 metrov ovire (Jermolenko 10.8), daljina (Vinogradova 6.31), krogla (Zibina 16.67), peteroboj (Čudina 4750), 3 × 800 m (Sovjetska zveza 6:27.6). Razen tega je Sovjetska zveza izenačila rekord v štafeti 4 × 100 m s 45.6, dosežena pa sta bila tudi dva neuradna svetovna rekorda, in sicer na 400 m po Itkini 53.9 in na 1 miljo po Leatherjevi s 4:45.0.

Že bežen pogled na lestvici najboljših v letu 1955 nam pokaže popolno dominacijo atletinj Sovjetske zveze. V nekaterih disciplinah najdemo pri polovici atletinj označbo SZ, ponekod pa je to število še večje. Ženska atletska reprezentanca Sovjetske zveze bi se danes lahko pomerila z reprezentanco vsega ostalega sveta in še bi imele atletinje, ki bi jih lahko imenovali »izbrana ekipa združenih narodov«, prav malo možnosti na uspeh. Zdi se mi, da ni pretirano, če danes trdimo, da bo čez nekaj let delež ruskih atletinj v lestvicah še večji. In v redkih državah v svetu je danes ženska atletika vsaj kolikor toliko množična. Zato ima Sovjetska zveza s svojim ogromnim številom aktivnih atletinj seveda vse drugačne možnosti, da iz množice ustvari tudi svetovne rekorderke. Tudi pri ženskah smo napravili majhno razvrstitev po mestih, ki jih atletinje zavzemajo v svetovnih lestvicah. Dobili smo naslednji vrstni red: Sovjetska zveza 294!!, V. Nemčija 58.5, Velika Britanija 44.5, Nemčija 33, Poljska 32.5, Madžarska 31, ČSR 28.5, ZDA 23, Avstralija 14.5, Nizozemska 10,5, Italija 10.5, Južna Afrika 7, Francija 6, Romunija 5.5, Argentina 2.5 in Švedska 1.

Tudi posamezne discipline nam preko lestvic poveda marsikaj zanimivega. Eden najbolj presenetljivih rezultatov pretekle sezone je gotovo svetovni rekord avstralske atletinje Shirley Strickland na 100 metrov dosežen v Varšavi. Do dne, nobena nima »v nogah« rezultata vem rekordu, ni nihče — vsaj za leto 1955 — pričakoval takšnega rezultata, kajti splošno prepričanje je bilo, da je v svetu sicer dovolj odličnih sprinterk, da pa nobena nima »v nogah« rezultate 11.4, da o 11.3 sploh ne govorimo. Rezultati na 200 m so nekoliko slabši, zato pa lahko letos, v olimpijskem letu, pričakujemo večje število atletinj pod 24.0.

Tekačice na 800 m se počasi, toda vztrajno iz leta v leto približujejo dvem minutam. Večkratna svetovna rekorderka Nina Otkalenko-Pletneva je rekordno znamko ponovno še bolj približala dvem minutam in to s svojim rekordnim tekom v Zagrebu. Predvsem v njeni rojakinji Lisenkovi pa ji je letos zrasla nevarna nasprotnica, ki jo je na prvenstvu Sovjetske zveze tudi že premagala. Tudi Angležinje Leather ne gre podcenjevati. Precej zapleteno situacijo imamo v teku na 80 m z ovirami, kjer je ruska atletinja Jermolenko dosegla sicer nov svetovni rekzord, vendar svojega rezultata med sezono ni potrdila in bila celo večkrat premagana od naše rekorderke Milke Babovič. Težko je reči, katera izmed atletinj, ki jih najdemo v lestvici, zasluži naslov najboljše tekačice čez ovire v preteklem letu. Nekoliko čudno pa je to, da Stricklandova s svojim velikim napredkom na 100 m ni uspela popraviti rezultatov v teku z ovirami, ampak je celo slabša kot je bila v Helsinkih.

Svetovnega rekorda v skoku v višino lani res nismo doživeli, zato pa lahko ugotovimo, da je na lestvici najboljših vedno večja gneča in da imamo v razmaku 5 cm kar 8 atletinj. Skok v daljino se lahko pohvali ne-le z novim svetovnim rekordom, ampak tudi s tem, da je lani kar osem tekmovalk preskočilo daljino 6 m, kar je seveda tudi neke vrste rekord.

Pred tremi leti in pol je začela plavolasa Galina Zibina na olimpijskih igrah v Helsinkih svojo rekordno pot. Od takrat, ko je prvič vpisala svoje ime v listo svetovnih rekorderk, pa do danes, je že neštetokrat popravljala svetovni rekord v metu krogle, ki se sedaj že približuje 17 metrom. Kljub temu, da je svetovna rekorderka na svojem »prestolu« zaenkrat še neogrožena, pa tudi ostale metalke, zlasti v Sovjetski zvezi, v tem času niso spale in Tiškevičeva je kot druga presegla 16 m, Dojnikova pa ima to znamko tudi že pred seboj. Zelo dobro so se v tej disciplini uveljavile tudi Nemke, potem pride še Čehinja Tišlerova in na 13. mestu najdemo že našo Mileno Usenik. Ta plasma je gotovo zelo lep, posebno če upoštevamo, da pride za olimpijske igre v Melbourneu v poštev le del tekmovalk, ki so na lestvici pred Usenikovo.

V metu diska in kopja so bili doseženi ponovno odlični rezultati. Le malo je manjkalo Panomarevi in Zatopkovi, da nista dosegli lani tudi novih svetovnih rekordov. V izpitu vsestranosti, peteroboju, so imele največ uspeha ruske atletinje, vendar moramo nekatere rezultate jemati z rezervo, ker obstoja možnost, da so ocenjeni po ruskih tabelah, ki se nekoliko razlikujejo od tabel mednarodne atletske zveze, ki so v uporabi drugod po svetu. V štafeti 4 × 100 m preseneča predvsem zelo visoko mesto italijanske štafete, ki so ga atletinje iz sosednje države dosegle kljub temu, da imajo v svojih vrstah samo eno odlično sprinterko. To samo potrjuje znano dejstvo, da se da tudi ob povprečnem tekaškem materialu ustvariti rekordne štafete — samo vaditi je treba.

Kaj pa Jugoslovanke? Edina jugoslovanska atletinja, ki se je uvrstila med deset najboljših, je zagrebčanka Milka Babovič. Vse ostale pa se, z izjemo Usenikove, ki je prav tako že zelo blizu desetorici, niso mogle uvrstiti višje kot na mesta od 20 do 30, v nekaterih disciplinah pa niti to ne.

Za zaključek smo napravili tudi za atletinje razvrstitev po vrednosti rezultatov, ocenjenih po novih tabelah. Podobno kot pri moških, pa lahko tudi tu ugotovimo, da nove tabele res ne pomenijo nobenega »odkritja Amerike« in so morda celo slabše od onih, ki smo jih uporabljali doslej. Deset najboljših atletinj v letu 1955 pa bi bilo razvrščenih takole:

		Točke
1. Ponomareva	(disk)	1155
2. Zibina	(krogla)	1145
3. Otkalenko	(800 m)	1130
4. Lisenko	(800 m)	1117
5. Tiškevič	(krogla)	1115
6. Strickland	(100 m)	1108
7. Dumbadze	(disk)	1108
8. Leather	(800 m)	1098
9. Dojnikova	(krogla)	1096
10. Zatopkova	(kopje)	1091

V KRATKI DOBI PRECEJ USPEHOV

Športno društvo Medvode je bilo ustanovljeno šele lansko leto, pa je že v kratki dobi obstoja doseglo precej lepih uspehov. Na nedavnem občnem zboru društva so ugotovili, da so se zlasti izkazali nogometaši v gorenjski podzvezni ligi, pa tudi odbojkarji so bili uspešni. Ob ustanovitvi društvo ni imelo nobenega objekta, danes pa že imajo igrišče za odbojko in nogomet. Letos nameravajo pričeti z gradnjo atletske steze in naprav za ostale športne panoge. **Zuban Sašo**

Posnemanja vredno

MSD Branik ima v svojih 17 klubih precej trenerjev in instruktorjev za razne panoge. Sedaj se ti ljudje od časa do časa zbirajo na skupne sestanke, kjer obravnavajo razne probleme in izmenjujejo izkušnje. Kot odličen organizator se je izkazal tov. Elzner, ki vodi te sestanke in dobro usmerja diskusijo.

ENA ZA SMEH

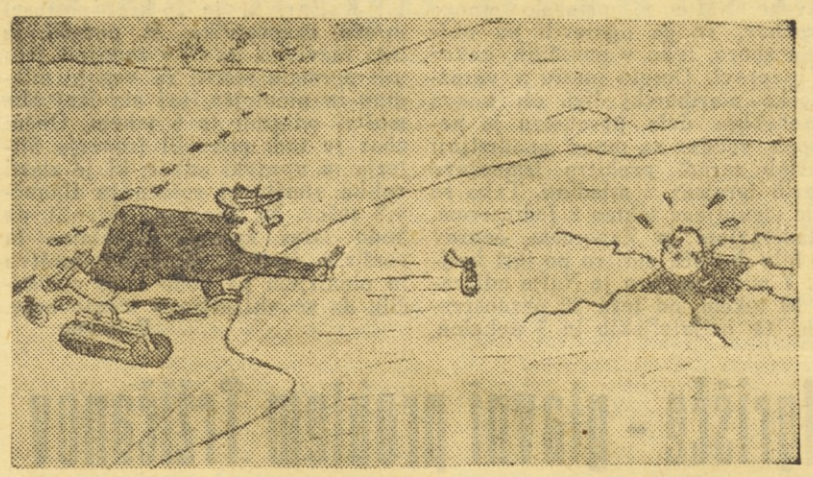

PRVA POMOČ

»Tule, vzemite tri žličke dnevno...«

Svetovna rekorderka Zibina

Sezona je še daleč, toda atleti ne spijo

Kakšne so želje slovenskih atletov v letošnjem letu

Večina vrhunskih slovenskih atletov se že prav marljivo pripravlja na novo sezono. Ne verjamete? Potem pojdite na »Gospodarsko razstavišče« v Ljubljani in se boste na lastne oči prepričali, da so vzeli atleti letošnjo zimo trening zelo, zelo resno. Razen tega, da trenirajo na prostem, so jim pristojni forumi »Gospodarskega razstavišča« omogočili tudi trening v dvorani, dolgi 85 m, kjer se da marsikaj napraviti. Zato smo ob svojem obisku našli na treningu vrsto atletov Kladivarja in Odreda, državni rekorder na 400 m ovire Puc pa je predstavljal Ljubljano. Aleti lahko vadijo sprint, tek z ovirami, pa tudi 185 m dolgo »rundo« so si napravili. V teh prostorih bo tudi del prvenstva Slovenije v dvoranah, ki je na sporedu prihodnjo nedeljo.

Namesto reportaže s treninga najboljših slovenskih atletov sem tokrat napravil nekaj drugega. Po vrsti sem se obrnil na vse prisotne, tako trenerje, kot funkcionarje in atlete, ter jim zastavil tole vprašanje: »Kakšna je tvoja največja želja za leto 1956?«

Pa preberite, kaj so najvidnejši slovenski atleti in atletski delavci o tem povedali:

Stanko Lorger (Kladivar): »Želim se uvrstiti v finale teka na 110 m z ovirami na olimpijskih igrah. V kolikor ne bom sposoben doseči rezultata, ki bi mi dajal upanje na to, sploh rajši ne bi potoval v Avstralijo.«

Prof. Anton Medved (sekretar AK Odred): »Najbolj si želim, da bi imeli letos toliko atletov, da bi nas ne bolela glava pred vsakim važnejšim ekipnim tekmovanjem, če nam ta ali oni odpove in ne moremo sestaviti ekipe.«

Draga Stamejčič (Odred): »Rada bi šla v Melbourne. Želela bi tudi doseči toliko rekordov, kot lani, vendar pa to skoraj ne bo šlo, ker sem že »prestara«. (Konec je lepih »mladinskih« časov.)

Jože Puc (Ljubljana): »Pod 54 sekund na 400 m ovire.«

Fedor Gradišnik (tehnični vodja AD Kladivar): »Nobenih želja nimam, vprašaj raje atlete.«

Vili Kovač (Kladivar): »Veselilo bi me, če bi uspel ponoviti svoj najboljši rezultat 15.2 na 110 m ovire.«

Andrej Vipotnik (Kladivar): »Dobro bi bilo, če bi bil trening tudi v naprej tako uspešen, predvsem pa želim čim manj poškodb. Potem bo že šlo.«

Dušan Povh (funkcionar AK Odred): »Rad bi doživel čas, ko ne bo šlo 90 % vsega časa, ki ga žrtvujemo za atletiko, samo za zbiranje finančnih sredstev. Napraviti bi bilo namreč treba tudi še marsikaj drugega.«

Marjana Bajželj (Odred): »Želim, da bi naša ekipa dosegla to, kar ji ni uspelo lani — osvojila državno prvenstvo. Sama pa bi se rada zopet uvrstila v državno reprezentanco.«

Prof. Jože Šturm (trener AK Odred): »Nimam posebnih želja, vsaj atletskih ne... Predvsem pa bi rad imel pošteno stanovanje.«

Ančka Slamnik (Kladivar): »Seveda si želim boljših rezultatov in s tem tudi nov rekord na 800 m.«

Boško Klobučar (tehnični ref. AK Odred): »Imam dve želji: prvič, da bi naša ženska ekipa osvojila državno prvenstvo, drugič pa, da bi se tudi fantje plasirali v finalno tekmovanje.«

Marija Knez (Odred): »Rada bi se znebila treme pred startom, saj dobro vem, da je to glavna ovira za nadaljnji napredek.«

Poldka Petauer (Kladivar): »Želim si dobrih rezultatov, toda sama, brez trenerja, tega ne bom mogla doseči.«

Evgen Bergant (športni novinar Ljubljanskega Dnevnika): »Da bi dobila atletika tudi pri nas ono mesto, ki ji pripada po njeni vrednosti v sklopu telesnovzgojne in športne dejavnosti, predvsem pa da bi se čimbolj razvila med srednješolsko in vajeniško mladino.«

... in še moje želje: »Najprej bi želel slovenski atletiki širšega razmaha, kar bi konkretno povedal takole: vsaj še 10 novih osnovnih organizacij in 500 novih atletov. Želel bi, da bi se v finalu ekipnega prvenstva za moške letos srečale 3 slovenske ekipe in da bi bili na prvih dveh mestih ženskega ekipnega prvenstva 2 slovenski ekipi. Na koncu pa želim vsem »žrtvam«, ki so odgovarjale na »težko« vprašanje, v letošnjem letu čim več uspehov.« **Rožman Marko**

Lorger Stanko vadi na zaprekah

Slovenski atleti v dvorani

Prihodnjo nedeljo bo prvenstvo Slovenije v atletiki v zaprtih prostorih. Tekmovanje bo tokrat deljeno, in sicer bodo teki v prostorih »Gospodarskega razstavišča«, skoki in meti pa v ateljeju »Triglav-filma«, kjer sta bili že lansko leto izvedeni dve uspešni prireditvi. Letošnje zimsko prvenstvo naj bi bilo predvsem kvalitetno tekmovanje. Zato je Atletska zveza Slovenije povabila le boljše atlete, kar je bilo seveda nujno tudi zaradi tega, ker v obeh prostorih le ni mogoče pustiti na start neomejeno število tekmovalcev. Na sporedu bodo naslednje discipline: **člani:** 60 m, 1000 m, 2000 m, 60 m ovire, višina, troskok, palica, krogla, **članice:** 60 m, 600 m, 60 m ovire, višina, daljina, krogla, **mladinci:** 60 m, 1000 m, 60 m ovire, višina, krogla, **mladinke:** 60 m, 400 m, daljina, krogla.

Na startu bodo vsi najboljši slovenski atleti. Tako bodo imeli gledalci priliko občudovati pri »delu« Lorgerja, Puca, Vipotnika, Kralja, Gajška, Mlakarja, Špacapana, Penka, brata Müllerja, Leška, Kolnika, Čihala, Stamejčičevo, Šikovčevo, Bajželjevo, Slamnikovo, Usenikovo, Kotluškovo, Unterrajterjevo in druge.

Ljubitelje atletike vabimo, naj si prireditev v čim večjem številu ogledajo. Tekmovanje bo 29. t. m. ob 9.45 v prostorih »Gospodarskega razstavišča«, Titova 50 in ob 14.30 v prostorih »Triglav-filma«, Zrinjskega 9.

MEDNARODNE NOVICE

Rapid : Milan 1:1

Četrfinalna tekma tekmovanja za pokal evropskih prvakov med Rapidom in Milanom na Dunaju je bila prava senzacija. Ne morda zaradi same igre, ampak zaradi tega, ker so gledalci napravili pravi juriš na stadion v Hütteldorfu, ki lahko sprejme samo 17.000 gledalcev, tokrat pa se jih je nadrenjalo vanj kar 22.000. Kaj takega Dunaj že dolgo ni videl. Ta dogodek samo kaže, kako so Dunajčani že željni dobrega nogometa. Tekma se je končala neodločeno 1:1 (1:1), kar odgovarja dogodku na igrišču. V vodstvo so najprej prišli gostje, za katere se je zabeležil v listo strelcev v 20. minuti Nordhal. Že 6 minut kasneje je prišlo do izenačenja, ko je Körner I. uspešno izvedel kazenski strel. Moštvi sta nastopili takole: **Rapid**: Gartner, Halla, Hältl, Hanappi, Kaffka, Lenzinger, Körner I., Riegler, Dienst, Probst, Körner II., **Milan**: Buffon, Maldini, Beraldo, Tognon, Fedroni, Bergamaschi, Mariani, Liedholm. Nordhal, Schiaffino, Dalmonte, sodnik Vlček (ČSR). Povratna tekma bo februarja v Milanu. Kot kaže bosta v polfinalu igrala Hibernian in Reims, ki sta se že kvalificirala, kakor tudi Real Madrid in Milan, ki imata pred seboj še povratni tekmi.

Jugoslovanski sodnik Leo Lemešič bo sodil mednarodno tekmo med reprezentancama Italije in Francije, ki bo 15. februarja v Bologni. Stranska sodnika pa bosta Avstrijec Steiner in Nemec Schmetzer.

Dunajska Austria je v Santiagu premagala nogometno reprezentanco Čila z 1:0 (1:0). Edini gol je dosegel Schleger.

Znani španski nogometaš madžarskega porekla Kubala je izjavil, da v prihodnji sezoni ne namerava podaljšati pogodbe z Barcelono. Odšel bo iz Španije in igral za neko angleško moštvo.

20. kolo nogometnega prvenstva Francije je dalo naslednje rezultate: Bordeaux : Reims 2:3, Strasbourg : Toulouse 1:2, Metz : Lens 2:3, Nice : Sochaux 1:2, Marseille : St. Etienne 2:2, Troyes : Racing 0:2, Lille : Lyon 4:1, Sedan : Nicy 1:0, Nimes : Monaco 6:2. **Lestvica:** Nice 26, Reims 26, Lens 26, Sedan 24.

Danska nogometna zveza je sklenila, da bo sodelovala na svetovnem prvenstvu v nogometu leta 1958. To bo prvič, da bodo danski nogometaši sodelovali na svetovnem prvenstvu.

Saddler ostal svetovni prvak

Svetovni boksarski prvak peresne kategorije Amerikanec Sandy Saddler je ohranil svoj naslov v borbi s Filipincem Gabrijelom Elordo, s katerim se je boril v San Francisku. Večji del borbe je bil mladi filipinski boksar boljši, v 13. rundi pa je sodnik prekinil borbo in proglasil Saddlerja za zmagovalca, ker je zdravnik prepovedal Elordu nadaljevanje borbe zaradi precejšnje rane na obrazu.

V 13. kolu košarkarskega prvenstva Italije so bili doseženi naslednji rezultati: Virtus : Benelli 83:56, Stella Azzurra : Cama 65:78, Triestina : Borletti 76:68, Varese : Gira 90:73, Pavia : Reyer 48:48, Motomorini : Roma 85:70. **Lestvica:** Virtus 24, Gira 15,, Benelli 14,

V Helsinkih sta se pomerili rokoborski reprezentanci Finske in Švedske. V klasični rokoborbi so zmagali Finci s 6:2, v prosti pa Švedi s 5:3.

Kanadski hokejisti so že v Evropi

Kanadsko hokejsko moštvo Kitchener Waterloo Dutchmen, ki bo zastopalo Kanado na hokejskem olimpijskem tekmovanju je že v Evropi in je odigralo v Pragi prvo tekmo. Z odločno tehnično in taktično igro so Kanadčani premagali B-reprezentanco ČSR z 9:1.

Tudi ameriški hokejisti so po svojem prihodu v Evropo odigrali že dve tekmi. Najprej so nastopali v Mannheimu in tam premagali domače moštvo s 6:2. Drugo tekmo so igrali v Nürnbergu in tam premagali reprezentanco Nürnberga, ki pa je bila dejansko reprezentanca Nemčije s 4:1 (2:0, 2:0, 0:1).

Reprezentanca ČSR, ki je trenutno v Švici, kjer je v Arosi premagala domače hokejsko moštvo z 9:4. Ruska hokejska reprezentanca je že v Cortini in je tam odigrala tekmo z reprezentanco Italije. Ruski reprezentanti so bili seveda mnogo boljši in so zmagali z 10:2 (3:0, 3:2, 4:0). Gole za Sovjetsko reprezentanco so dosegli Bobrov 4, Uvarov 3, ter Pančukov, Klistov in Guričev.

Od 1.—11. marca bo v Berlinu hokejsko prvenstvo sveta za tako imenovani juniorski skupini. Prvenstva se bodo udeležile reprezentance Belgije, Danske, Finske, Nizozemske, Francije, Norveške, Romunije, Španije, Madžarske in Jugoslavije.

V tekmovanju na hitrostnem drsanju v Davosu so imeli največ uspeha ruski drsalci. V tekmovanju na 500 m je bil najhitrejši ruski drsalec Grač z 41,1, kar je samo za tri desetinske sekunde slabše od svetovnega rekorda. Za njim sta se uvrstila njegova rojaka Grišin z 41.6 in Sergejev 42.3. Na 3000 m pa je bil najboljši Gončarenko (SZ) s 7:49.4 pred Kuhnertom (V. Ne) 8:03.0 in ianskim svetovnim prvakom Eriessonom (Sv) 8:09.1.

Kako se pripravljajo RUSKI SMUČARJI

Zadnji del treninga pred olimpijskimi igrami so ruski smučarji-tekači izvedli v švicarskem kraju Andermattu. Tam je zbrano 13 tekačev in 4 tekmovalci za klasično kombinacijo v spremstvu večjega števila trenerjev in ostalega pomožnega osobja. Rusi trenirajo zelo ostro. Po dvakrat na teden imajo tudi pravo tekmovanje na različno dolgih progah, sicer pa je značilno to, da ne trenirajo skupaj, ampak vsak posebej tako, kot mu pač najbolj odgovarja. Največ pozornosti pri treningu posvečajo vzponom, ki jih tečejo še hitreje, kot ravninske dele proge. Dnevni red, ki se ga strogo držijo, pa je takšen: ob 7. uri jutranja gimnastika, ob 7.45 zajtrk, potem počitek in od 10. do 12. trening. Ob 13.30 kosilo, ki mu sledi počitek, potem pa zopet od 16. do 17. ure trening, ob 19. večerja, ob 22. počitek. Večina ruskih smučarjev je študentov in vojakov, stari pa so od 21 do 31 let. Le malo jih prihaja iz večjih krajev, kot n. pr. Moskve ali Leningrada, večina je doma iz oddaljenih mest kot so Arhangelsk, Petrozavodsk, Nikolajevsk in druga. Na zadnjih preglednih tekmah so dosegli naslednje rezultate: **30 km:** Anikin 2:05:49, Šeljuhin 2:07:12, Mariničev 2:09:13, Kuznecov 2:11:10, Kuzin 2:11:12, Suvorov 2:11:46, Kolčin 2:12:08, **15 km za kombinacijo:** Fedorov 1:04:55, Osakov 1:06:05, Kajak 1:06:56, **skoki za kombinacijo:** Fedorov 214.5, Kajak 211.5, Osakov 203.5, **10 km ženske:** Kaaleste 51:30, Careva 52:30, Polikarpova 54:31.

Na mednarodnih tekmah v smučarskih skokih v Stockholmu je zmagal Norvežan Kopstad 223.8 (58:56,5), drugo mesto pa je osvojil Finec Salmenrate 221.6 (58.5, 57.5).

Na mednarodnem tekmovanju v smučarskem teku na 15 km v Oslu je zmagal Norvežan Myhre v času 55:47, pred svojima rojakoma Brendenom 55:52 in Jensenom 56:52 ter Fincem Mäkäläcm 57:00.

Francoski alpski smučarji so imeli v Megevu zadnje pregledne tekme pred olimpijskimi igrami. Doseženi so bili naslednji rezultati: **smuk:** Vuarnet 2:00.9, Pasquier 2:03.2, Collet 2:04.4, Duvillard 2:04.6, **Slalom:** Duvillard 138.8, Perret 140.0, Simond 141.2, **ženske smuk:** Bonlieu 2:35.2, Neviere 2:37.2, **slalom:** Lip 160.3, Agnel 166.2.

SPORED olimpijskih iger v CORTINI

26. januar:
11.30 Otvoritev iger
19.00 hokej Avstrija : Italija
21.30 hokej Kanada : Nemčija

27. januar:
8.00 bob dvojice (1. in 2. vožnja)
9.00 tek na 30 km
10.30 hokej ČSR : ZDA
11.00 veleslalom — ženske
14.30 hokej Avstrija : Kanada
19.00 hokej Nemčija : Italija
21.30 hokej Švedska : Sovjetska zveza

28. januar:
8.00 bob dvojice (3. in 4. vožnja)
10.00 tek 10 km — ženske
12.00 hitrostno drsanje 500 m
14.30 hokej Poljska : ZDA
19.00 hokej Švedska : Švica
21.30 hokej Kanada : Italija

29. januar:
9.00 umetno drsanje — moški (obvezni liki)
10.30 veleslalom — moški
11.30 hitrostno drsanje 5.000 m
14.30 skoki za kombinacijo
15.30 hokej Avstrija : Nemčija
19.00 hokej ČSR : Poljska
21.30 hokej Švica : SZ

30. januar:
9.00 umetno drsanje — ženske (obvezni liki)
9.00 tek na 15 km
11.00 slalom — ženske
14.00 hitrostno drsanje 1500 m
15.00 hokej
19.00 hokej
21.30 hokej

31. januar:
9.00 tek 15 km za kombinacijo
9.00 umetno drsanje — ženske (obvezni liki)
10.30 hitrostno drsanje 10.000 m
10.30 slalom — moški
15.00 hokej
19.00 hokej
21.30 hokej

1. februar:
9.30 štafeta 3 × 5 km — ženske
11.30 smuk — ženske
14.30 umetno drsanje — moški (prosti liki)
21.00 hokej

2. februar:
8.00 tek na 50 km
14.30 umetno drsanje — ženske (prosti liki)
19.00 hokej
21.30 hokej

3. februar:
8.00 bob 4-sedežni (1. in 2. vožnja)
10.30 hokej
11.00 smuk — moški
14.30 umetno drsanje — pari
19.00 hokej
21.30 hokej

4. februar:
8.00 bob 4-sedežni (3. in 4. vožnja)
9.00 štafeta 4 × 10 km — moški
15.00 hokej
19.00 hokej
21.30 hokej

5. februar:
11.00 samostojni skoki
17.00 zaključek iger

Letošnji olimpijski turnir v hokeju na ledu bo veljal istočasno tudi kot svetovno prvenstvo in tu lahko pride do zanimive situacije. Za zlato olimpijsko medaljo zadostuje prvo mesto, ki je lahko osvojeno ne samo z večjim številom točk, ampak tudi z boljšim količnikom golov, v kolikor imata dve ali celo tri moštvi isto število točk. Za svetovno prvenstvo pa je v podobnem primeru potrebna še odločilna tekma. Tako se lahko dogodi, da olimpijski zmagovalec ne bo istočasno tudi svetovni prvak. Moštva, ki bodo izpadla po predtekmovanjih, ne bodo takoj odpotovala iz Cortine, ampak se bodo srečala še med seboj za plasma od 7. do 10. mesta. S pokali ne bodo nagrajena samo najboljša moštva, ampak tudi posamezni igralci in sicer najboljši vratar, branilec in napadalec.

Organizacijski komite je sedaj dokončno sporočil imeni dveh tekmovalcev, ki bosta prižgala olimpijski ogenj na ledenem stadionu, oz. položila prisego v imenu vseh nastopajočih. Zadnji nosilec olimpijskega ognja bo italijanski hitrostni drsalec Guido Caroli. Olimpijsko prisego pa bo položila alpska smučarka Gabrielle Chemal-Minuzzo. Prvič v zgodovini olimpijskih iger bo olimpijski prisego položila ženska.

Že več dni se tekmovalci v dvoseženem bobu na olimpijski progi pripravljajo na tekmovanje. Na dosedanjih treningih so bili najboljši Italijani, ki so ponovno izboljšali rekord proge. To ne morda samo z enim bobom, temveč kar trije italijanski bobi so se uvrstili pred vse ostale.

Iz Cortine poročajo že tudi o številnih poškodbah in nesrečah športnikov z vseh koncev sveta, ki hočejo tudi še zadnje dni izkoristiti za čim boljše priprave. Med treningom na skakalnici Italia se je nekoliko poškodoval ruski skakalec Šamov, vendar poškodba ni tako huda, da ne bi mogel nastopiti. Italijanski alpski smučar Alberti je dobil za nekaj dni mavec na nogo, vendar bo tudi sposoben za tekmovanje. Nekoliko bolj nerodno je padla ameriška drsalka Albright, za katero še ne vedo, če bo mogla nastopiti na igrah, ker je seveda velika izguba za ameriško ekipo, saj je Albrightova osvojila lani svetovno prvenstvo in je veljala za največjega favorita v Cortini. Nemška alpska smučarka Evi Lanig pa si je zlomila roko in seveda s tem pokopala vse svoje upe na dober plasma na igrah.

Na olimpijski skakalnici je že nekaj dni zelo živo in vsak dan prihajajo novi skakalci, da bi preizkusili skakalnico. Najdaljši skok je dosegel doslej Rus Koba Trakade, ki je skočil točno 80 m. Najboljši finski skakalec Antti Hyvärinen je skočil samo enkrat in dosegel znamko 74 m.

Dve zmagi naših nogometašev v Indoneziji

V nadaljevanju svoje turneje po daljnem vzhodu, je jugoslovanska nogometna reprezentanca odigrala že dve tekmi. V prvi edini uradni tekmi turneje, so naši nogometaši premagali reprezentanco Indonezije s 7:2 (5:1). Za našo reprezentanco so bili uspešni Mujič 4, Toplak, Lipošinovič in Veselinovič. V drugi tekmi, ki je bila odigrana prav tako v Djakarti, so naši nogometaši premagali mladO ekipo Indonezije s 6:0 (4:0).

Za šestnajstino finala angléškega pokala, ki ga bodo igrali 28. januarja, so bili izžrebani naslednji pari: York : Sunderland, West: Bromwich : Portsmouth, South Eend : Manchester C., West Ham : Cardiff, Liverpol : Rotherhamali Scunthüpe, Barnsley : Blackburn, Arsenal : Aston Villa, Bolton : Sheffield, Bury ali Burnley : Chelsea, Bristol : Doncaster, Tottenham : Midlesbrough, Charlton : Swindon, Leyton : Birmingham, Leicester : Exeter ali Stoke, Port Vale : Everton, Fulham: Newcastle. Za glavnega favorita v letošnjem tekmovanju velja Charlton, na katerega sprejemajo stave v razmerju 8:1. Za nekatere ostale klube pa je razmerje naslednje: Sunderland 9:1, West Bromwich 110:8, Arsenal 100:6, Tottenham 20:1, Bristol 50:1.

Reprezentanca Poljske v hokeju na ledu je v Bozenu premagala izbrano moštvo kanadskih hokejistov, ki nastopajo za italijanske klube, s 6:5.

Nogometno prvenstvo Italije

ITALIJA — **16. kolo:** Juventus : Lanerossi 0:0, Lazio : Fiorentina 2:2, Milan : Bologna 3:0, Napoli : Internazionale 0:2, Padova : Atalanta 5:1, Sampdoria : Torino 0:0, Triestina : Roma 0:0, Pro Patria : Novara 0:0, Spal : Genoa 1:0.

Fiorentina	16	9	7	0	28:9	25
Milan	16	8	4	4	37:20	20
Torino	16	7	5	4	23:14	19
Roma	16	5	8	3	26:23	18
Padova	16	8	2	6	23:21	18
Juventus	16	5	8	3	18:19	18
Spal	16	6	5	5	22:19	17
Sampdoria	16	7	3	6	27:26	17
Lanerossi	16	5	7	4	15:16	17
Internazionale	16	7	2	7	24:18	16
Lazio	16	5	5	6	21:20	15
Napoli	16	4	7	5	25:24	15
Atalanta	16	7	1	8	31:32	15
Genoa	16	6	2	8	26:28	14
Novara	16	3	7	6	18:22	13
Bologna	16	5	2	9	27:32	12
Triestina	16	4	4	8	9:25	12
Pro Patria	16	1	5	10	14:45	7

Službene objave

Med 4830 udeleženci »Poletovega« nagradnega natečaja z Odrezkom štev. 4 imata po 9 pravilnih rešitevt tov. Visočnik Bojan — Ljubljana, Zupančičeva ul. 13 in Podgornik Jože — Maribor, Vita Kraigherjeva ul. 17. Vsak prejme po 10.000 dinarjev.

1. Fiorentina : Sampdoria	x
2. Genoa : Lazio	x
3. Inter : Triestina	x
4. Lanerossi : Napoli	x
5. Novara : Atalanta	1
6. Pro Patria : Juventus	x
7. Roma : Bologna	1
8. Torino : Milano	x
9. Spal : Padova	1
10. Birmingham : Burnley	2
11. Bolton : Portsmouth	1
12. Cardiff : Manchester C.	1

*

V ponedeljek, dne 23. t. m. bo ob 19. uri v društvenih prostorih Odreda, Kidričeva ul. 9 (bivši Gajev hram) redna letna skupščina Rokometnega kluba Odred.

*

Železničarski atletski klub Ljubljana poziva vse svoje člane na članski sestanek ,ki bo v torek, 24. t. m. ob 18.30 na stadionu v Šiški. — Treningi so redno vsak ponedeljek, četrtek in soboto od 15.30 dalje na stadionu v Šiški, vsak torek in petek ob 19. uri pa v dvorani.

DESETORICE NAJBOLJŠIH ATLETINJ NA SVETU IN V EVROPI V LETU 1955

Desetorice sestavil Marko Rožman

100 m:
11.3 Strickland (Av)
11.5 Jones (ZDA)
11.5 Neszmelyi (M)
11.6 Stubnick (V. Ne)
11.6 Šafronova (SZ)
11.7 Capdevielle (Fr)
11.7 Köhler (V. Ne)
11.7 Vinogradova (SZ)
11.8 Faggs (ZDA)
11.8 Leone (It)
11.8 Itkina (SZ)
11.8 Poliničenko (SZ)

200 m:
23.7 Stubnick (V. Ne)
23.7.7 Šafranova (SZ)
23.8 Itkina (SZ)
23.0 Brouwer (Niz)
24.1 Köhler (V. Ne)
24.1 Neszmelyi (M)
24.2 Dekonskaja (SZ)
24.2 Myburgh (J. Af.)
24.3 Boyle (Av)
24.3 Scrivens (VB)
24.3 Šarova (SZ)

800 m:
2:05.0 Otkalenko (SZ)
2:05.8 Lisenko (SZ)
2:06.9 Leather (VB)
2:08.0 Donath (V. Ne)
2:08.1 Lapšina (SZ)
2:09.2 Kazi (M)
2:09.4 Kozlova (SZ)
2:09.6 Lavrikina (SZ)
2:10.0 Falkovska (SZ)
2:10.0 Levicka (SZ)
Slamnikova je z 2:16.3 na 29. mestu

800 m ovire:
10.8 Jarmolenko (SZ)
10.9 Köhler (V. Ne)
10.9 Golubičnaja (SZ)
11.0 Martinenko (SZ)
11.1 Strickland (Av)
11.1 Gastl (Ne)
11.1 Seaborne (VB)
11.1 Sander (Ne)
11.1 Dolženkova (SZ)
11.2 Laborie (Fr)
11.2 Lorberg (Ne)
11.2 Seonbuchner (Ne)
11.2 Babovič (J)
11.2 Gyarmaty (M)
11.2 Aleksandrova (SZ)
11.2 Hantschk (Ne)
Stamejčičeva je z 11.5 na 33. do 39. mestu

Višine:
171 Hopkins (VB)
169 Mc Daniell (ZDA)
169 Modrahova (ČSR)
168 Čudina (SZ)
167 Balas (Rom)
167 Tyler (VB)
166 Geyser (J. Af)
166 Pisareva (SZ)
165 Kosova (SZ)
164.5 Larking (Šv)
163 Balod (SZ)
Paničeva je s 158 na 24. do 26. mestu

Daljina:
6.31 Vinogradova (SZ)
6.06 Hopkins (VB)
6.05 Dunska (P)
6.05 Litujeva (SZ)
6.04 Čudina (SZ)
6.04 Turkina (SZ)
6.01 Martinenko (SZ)
6.00 Bezborodova (SZ)
5.98 Sturm (Ne)
5.97 Kusion (P)
Stamejčičeva je za 5.68 na 33. do 34. mestu

Krogla:
16.67 Zibina (SZ)
16.15 Tiškevič (SZ)
15.82 Dojnikova (SZ)
15.32 Kuznecova (SZ)
15.06 Werner (Ne)
15.00 Lüttge (V. Ne)
14.93 Tews (V. Ne)
14.66 Mjarimjaje (SZ)
14.59 Andrejeva (SZ)
14.45 Tišlerova (ČSR)
14.44 Kačalova (SZ)
14.41 Logina (SZ)
14.34 Usenik (J)
Kotluškova je s 13.54 na 26. do 27. mestu

Disk:
56.62 Ronomareva (SZ)
53.77 Dumbadze (SZ)
50.17 Beljakova (SZ)
48.62 Zibina (SZ)
48.38 Mertova (ČSR)
48.36 Werner (Ne)
48.29 Tews (V. Ne)
48.08 Vaščenko (SZ)
47.97 Fikertova (ČSR)
47.60 Voborilova (ČSR)
Matejeva je z 46.10 na 19., Borovčeva s 45.28 na 23., Čelešnikova pa s 44.45 na 26. mestu.

Kopje:
55.24 Zatopek (ČSR)
54.07 Roolaid (SZ)
52.07 Čudina (SZ)
51.18 Figwer (P)
50.95 Wigh (M)
50.59 Gorčakova (SZ)
49.91 Konjajeva (SZ)
49.87 Majka (P)
49.71 Anderson (ZDA)
49.43 Mjarinjaje (SZ)
49.36 Wojtaszek (P)
Kaluševičeva je s 45.34 na 20., Perovičeva s 43.47 pa na 30. mestu.

Peteroboj:
4750 Čudina (SZ)
4747 Martinenko (SZ)
4575 Jermolenko (SZ)
4486 Dolženkova (SZ)
4446 Sturm (Ne)
4410 Eiberle (Ne)
4399 Ilvicka (P)
4370 Paternoster (It)
4335 Burdulenko (SZ)
4307 Minicka (P)

4 × 100 m:
45.6 Sovjetska zveza
46.2 Poljska
46.4 Italija
46.4 Vel. Britanija
46.8 Madžarska
46.9 Vzhodna Nemčija
47.0 ZDA
47.2 Francija
47.2 Argentina
47.3 Nemčija
47.4 Romunija
47.8 Nizozemska
47.9 ČSR
48.3 Jugoslavija
48.3 Švedska

Toča plavalnih rekordov v Avstraliji

Razen novih svetovnih rekordov plavalke Crappove poročajo iz Avstralije še o celi vrsti odličnih rezultatov, med katerimi je najboljši novi svetovni rekord 17-letnega plavalca Murraya Rosea, ki je preplaval 880 y v času 9:34.3, kar je za 3.2 sekunde bolje od dosedanjega svetovnega rekorda njegovega rojaka Marshalla. Presenetljiv rezultat je dosegel tudi Devitt, ki je preplaval 110 y v 56.6, vendar ta rezultat ne bo priznan, ker je bil dosežen v tekmovanju s handicapom. Dobro se je izkazala tudi 17-letna Faith Leech, ki je preplavala 100 y v času 1:05.0 in dosegla pri tem na 100 m neuraden vmesni čas 1:04.7, kar je le za desetinko sekunde slabše od svetovnega rekorda Nizozemke Den Ouden.

Landy vedno boljši

Svetovni rekorder v teku na 1 miljo Avstralec John Landy, si od tekmovanja do tekmovanja popravlja formo. Z razmeroma kratkim treningom je pretekel 3 milje v času 13:39.0, kar ni mnogo slabše od avstralskega rekorda »letečega mlekarja« Stephensa. Avstralski strokovnjaki menijo, da bo Landy sposoben v letošnjem letu izboljšati svetovne rekorde na 3 milje in 5000 m. S tem pa bi seveda postal glavni favorit v teku na 5000 metrov na olimpijskih igrah.

Leto dnj ni nastopal dvakratni olimpijski zmagovalec Harrison Dillard. Pred nekaj dnevi se je zopet pojavil na atletskem tekmovanju v Bostonu in zmagal v teku z ovirami. Omeniti je treba tudi dober rezultat Richardsa, ki je s palico preskočil 4.57 m. **Ostali rezultati — 50 y** Snydor 5.4, **600 y:** Jenkins 1:11.4, **1000 y:** Courtney 2:14.6, **1 milja:** Delaney 4:11.2, **palica:** Laz 4.43, Welbourne 4.43, Bragg 4.43.

Ruska atletika je napravila v zadnjem letu ogromen korak naprej. Ne rekordni rezultati, ampak povprečna kvaliteta rezultatov je ogromno napredovala. O tem najboljše govorijo rezultati desetega, na tabeli najboljših ruskih atletov za leto 1955. Ti rezultati nam povedo toliko, da se nam zdi vredno, da jih v celoti objavimo. Deseti ruski tekmovalec je v pretekli sezoni dosegel naslednje rezultate: **100 m:** 10.6, **200 m:** 21.5, **400 m:** 48.6, **800 m:** 1:51.2, **1500 m:** 3:51.6, **5000 m:** 14:24.6, **10.000 m:** 30:05.4, **110 m ovire:** 14.8, **400 m ovire:** 53.8, **steeple-chase:** 9:09.6, **maraton:** 2:34:22.6, **višina:** 195, **daljina** 7.19, **troskok** 15.23, **palica** 4.20, **krogla:** 15.71, **disk:** 49.77, **kopje:** 66.21, **kladivo:** 58.50, **deseteroboj:** 5958.

Na Kitajskem gostuje skupina atletov in atletinj iz Vzhodne Nemčije. Tekmovanje v Kantonu je pokazalo, da je raven kitajske atletike še zelo nizka, saj so n. pr. nemški atleti zmagali z naslednjimi rezultati: **100 m:** 11.4, **400 m:** 51.6, **1500 m:** 4:09.0, **višina:** 170, **krogla:** 12.55, **disk:** 39.55. Boljše rezultate so dosegle nemške atletinje, med katerimi sta se najbolj odlikovali Tewsova s 14.43 v metu krogle in Köhlerjeva za 11.3 na 80 m ovire.

S turneje hokejistov Ljubljane po Italiji

Najuspešnejše gostovanje

Niso se še dobro posušile hokejske palice iz turneje po Poljski, že smo šli na novo pot — v severno Italijo. Naša ekipa je tokrat prvič prestopila mejo pri Sežani in zato smo s tem večjo nestrpnostjo pričakovali borbe na ledeni ploskvi z nam nepoznanimi nasprotniki. Ni lahka stvar prepotovati 6000 km in odigrati 6 tekem v 14 dneh in potem vzeti spet pot pod noge. Bili smo utrujeni, česar smo se zavedali, toda popustiti nismo hoteli. Krizo je treba prebroditi! S tem geslom smo zapustili deževno Ljubljano in naša kilometraža se je naglo večala.

Za nami je bil Trst, pa tudi Benetke. Niti spomin na nesmrtno

Piše Janežič Milko

ljubezen Romea in Julije v Veroni nam ni mogel pregnati ene same želje — leči v posteljo. In če si človek nekaj najbolj želi, se mu prav gotovo ne izpolni. Kljub sprejemu na postaji ob 1. uri ponoči, smo morali prespati na klopeh železniške postaje, kajti vrata hotela odprejo šele ob pol 6. uri zjutraj. Da je bilo »veselje« še večje, je padlo na led nekaj dežja, ki je bil nato bolj podoben razmočeni gobi, kakor pa gladki plošči, kjer navadno igramo hokej. Tako je bilo ob našem prvem nastopu, pred katerim smo seveda kot običajno skovali svoj bojni načrt. Padlo je geslo: igrali bomo tako, da golov ne dobimo! No, prvo tretjino smo odločili zase 1:0. Kasneje nam je zlezla v noge kilometraža in tudi naša »goeser boyska« obramba ni mogla preprečiti poraza. Domačini so bili neznansko veseli! Kako tudi ne, saj se jim kaj takega »pripeti« le redkokdaj!

ATOMSKA DOBA NE PRIZANAŠA

Vse kaže, da je atomska doba prinesla tudi alpskim področjem kaj čudno klimo. Ko smo se drugo jutro odpeljali z avtobusom v Aleghe, ni bilo ne duha ne sluha o mrazu, in to v višini 1500 m! Prav tople pomladanske sapice so mehčale led in seveda tudi sneg daleč naokoli. Led je bil za las podoben ementalskemu siru, ki so ga same luknje in naš vodja dr. Betteto je prav zaskrbljeno ogledoval zdaj led, zdaj nas. Kljub temu, da je bil položaj zares obupen, smo vendarle mimo vseh lukenj in izposojenih igralcev »prerezali« domačine s 7:4. S tem smo prav gotovo pripravili največje veselje našemu vodji, ki to leto praznuje 25. obletnico svojega udejstvovanja v drsalnem športu. Moštveni »barometer« se je močno dvignil in večer smo prebili v družbi dr. Betteta, ki se je močno razživel, kar ni njegova navada.

V OLIMPIJSKEM MESTU

Krona turneje je bil vsekakor obisk v Cortini. Pravijo, da ima neumen kmet debel krompir. Mi smo imeli namesto krompirja krasno sonce, ko smo se naslednji dan pripeljali preko zasneženih Dolomitov v olimpijsko mesto. Seveda, je bila za nas najzanimivejša točka drsalni stadion in zato je naša prva pot peljala prav tja. Imeli smo srečo in si ogledali natanko vse, kar nas je zanimalo. Stadion je bil zaprt, toda gostom iz Jugoslavije so domačini gostoljubno razkazali prav vse. Zares veličastno. Bo kar držalo, kar je eden od naših fantov duhovito pripomnil: »Manjka samo še tekoči trak, da te vrže na igrišče!«

V BOLZANU NAS NE BODO POZABILI

Naš čas je bil preskopo odmerjen, zato smo morali zapustiti Cortino, kajti čakal nas je glavni spopad v Bolzanu. Bolzano ima približno 200.000 prebivalcev, lepo in moderno urejene zgradbe, ki tujca že na prvi mah pritegnejo. To mesto ima tudi dvorano z umetnim drsališčem, ki lahko sprejme 6 do 7 tisoč gledalcev. Pri takih pogojih nič čudnega, če je ostal HK Bolzano eden najboljših v Italiji. Pred našo tekmo so igrali mladinci Bolzana z nekim drugim moštvom. Po nekaj minutah smo si bili edini, da bi imeli precej posla z njimi. To so bili fantiči od 13 do 17 let. Kar čudno se nam je zdelo, ko si videl majhnega, še skoraj mlečnozobega 13-letnika, kako vzame na »bodiček« svojega starejšega nasprotnika. Torej tako vzgaja Bolzano svoj najmlajši kader! Seveda smo se spomnili takoj na naše razmere, in nikdar zaceljena rana se je še bolj odprla. Samo globok vzdih: oh, ko bi imeli tudi mi takšno dvorano! In tekma se je začela.

Igrati na slabem ledu in potem priti na dobrega, to je bila za nas najboljša injekcija. Led v Bolzanu je bil več kot prvovrsten, zato je bila tudi naša volja takoj boljša. Še najbolj je ugajal Pogorelcu, ki je tako slavnemu nasprotniku kar trikrat potisnil puck v mrežo. Igra je bila od začetka do konca hitra in polna duhovitih potez, tako, da so gledalci navdušeno pozdravljali zdaj tega zdaj onega. Pri tem ne smemo pozabiti našega vratarja Krstonošića. Že nekaj časa je bil naš vratar v krizi, ki je večkrat imela slabe posledice. Tokrat je bil naš Krsto odličen na vsej turneji! Ponovno odkritje pa je bil Pogorelec, saj smo se že vsi bali, da mu iz različnih vzrokov in skrbi ne gre več tako izpod rok. Tudi tokrat je potrdil svojo kvaliteto! — Zmaga Ljubljane, 4:0 nad Bolzanom je gotovo zavidljiv uspeh, ki se ga tudi sami nismo nadejali.

Doma nas je znova pričakoval naš večni spremljevalec in »prijatelj« — dež. Ko smo stopili na ljubljanska tla smo znova zavzdihnili: zdaj bomo dobili umetno drsališče!?

Kaj pa delajo telovadci?

Ljubljana, 22. januarja. Danes je moška reprezentanca, ki bo nastopila prihodnji mesec v dvoboju z Dansko, imela skupno vadbo v Zagrebu. Iz Slovenije so se je udeležili Furlan, Urbanc in Šlibar. Pred odhodom bo od 9. do 13. februarja ponovno skupna vadba, kjer se bo končno odločilo našo vrsto. V nedeljo, 29. t. m. bodo na Taboru ob 9. dopoldne pregledne tekme članov zveznega in I. razreda, ker želi imeti odbor za vaje na orodju pregled vseh tekmovalcev za sestavo tekmovalnih vrst in sicer: članske in mladinske vrste s srečanjem z Vojvodino, članske vrste za dvoboj s Hrvatsko in kombinirane vrste najboljših članov in mladincev za srečanje s Severno Italijo, ki bo meseca aprila v Sloveniji. Tekme bodo javne in vabimo vse, ki se za to zanimajo, da si jih ogledajo.

»Partizan«, Zveza za telesno vzgojo Jugoslavije prireja v Ljubljani od 22. do 27. t. m. vadbo najboljših jugoslovanskih tekmovalk zveznega razreda. Danes so bile pregledne tekme v obveznih vajah za olimpijske igre in za pripravo za prihodnja meddržavna srečanja s Češkoslovaško in Poljsko. Srečanja bodo v obveznih in poljubnih vajah. Skupno bo vadilo 19 članic in to 5 iz Slovenije, 4 iz Hrvatske in 10 iz Srbije. Pogrešamo pa dosedanjo prvakinjo Sonjo Rozman, ki se zaradi poškodbe na nogi, vadbe ne more udeležiti.

Gregorka

Pregledne tekme mladincev

Ljubljana, 22. jan. Včeraj in danes je Zveza »Partizan« priredil pregledne tekme mladincev za sestavo mladinske reprezentance, ki bo v marcu tekmovala z izbranimi tekmovalci Vojvodine. Tekem se je udeležilo 13 mladincev, od katerih so izločili 10 tekmovalcev, ki bodo imeli skupno vadbo, da se bodo lahko dobro pripravili na dvoboj. Izbrani so bili: Cerar Miro (Narodni dom), Srot (Celje), Vrtačnik (Narodni dom), Vrenko (Maribor I), Čelesnik, Pleško, Klemenčič, Pogačnik, Štrekelj in Aman. Razveseljivo je, da imamo zastopane razne kraje v Sloveniji.

Gregorka

Tudi letos Giletti

evropski prvak v drsanju

V petek se je v Parizu začelo letošnje evropsko prvenstvo v umetnem drsanju, na katerem sodelujejo drsalci in drsalke iz 13 držav. Najprej je bilo zaključeno tekmovanje v plesih na ledu. Zmagala je angleška dvojica Weight-Thomas, pred svojima rojakoma Markham-Jones in tretjo angleško dvojico Thompson-Rigby. V tekmovanju parov je naslov prvaka Evrope osvojila avstrijska dvojica Schwarz-Oppelt s 102.3 točke. Na drugo mesto sta se uvrstila lanska prvaka Mariane in Laszlo Nagy (Madž.) 98.7. Pri moških je tudi letos prvo mesto osvojil mladi Francoz Alain Giletti.

V nadaljevanju poskusnih skokov na olimpijski skakalnici v Cortini je bil najuspešnejši Finec Kallakorpi, ki je dosegel daljavo 80. m. Rekord skakalnice pripada še vedno ruskemu skakalcu Tsakadzeju s 83 m.

Na Bukovniku so se pomerili študentje

Kranjska gora, 22. jan. ASK Olimpia je danes organiziral pred okoli 200 gledalcev prvenstvo ljubljanske Univerze v smučanju. Tekmovalci, ki jih je bilo skupno 90, so se pomerili v veleslalomu na 1000 m dolgi progi, ki je imela 45 vratic. Proga je vodila od znanega S na Vitrancu in je bila za članice in mladince skrajšana za eno tretjino. Sneg je bil prav dober, samo škoda, bilo ga je premalo. Vreme je bilo lepo in sončno. **Rezultati: članice:** Batistič (Germ) 47.1, Tiringer (Germ) 50.5, Lenardon (Gozd) 54.1. Kot predvozač je Ojclova dosegla čas 39.7; **mladinci:** Skudnik 45.7, Skok 35.5, Vidic 37.5 (vsi TVŠ); **člani:** Šarec Janez (Arh) 48.3, Remec Miha (Gradb) 49.2, Remec Jože (Stroj.) 49.4, Šarec Aleš (Arh) 51.1; **starejši člani:** Pogačnik Jože (abs. jur.) 45.6, inž. Zupančič Boris 50.0. Med moštvi je zmagala strojna fakulteta.

PRIJAJELJSKE NOGOMETNE TEKME

Crvena zvezda : Dinamo (Niš) 9:2 (4:1)
Partizan : Železničar 3:2 (3:2)

BOKS

Radnički (Krag.) : Mladost (Osijek) 15:5

Prvenstvo Gorenjske v namiznem tenisu

Jesenice, 22. jan. Na Jesenicah je bilo danes odigrano letošnje prvenstvo Gorenjske v namiznem tenisu za posameznike in dvojice. Priredi tev je bila v znamenju dvoboja Jesenice : Kranj, ki sta dali tudi pretežno število igralcev, medtem ko igralci iz ostalih krajev niso mogli poseči v borbo za prva mesta. V tekmah za prvenstvo posameznikov je nastopilo 60 tekmovalcev, v prvenstvu dvojic pa 25 dvojic. Tekmovanje je prineslo tudi več presenečenj: tako je v skupini članov uspelo mlademu Stani premagati Jerama, pri članicah in mladinkah pa je obe prvi mesti nepričakovano osvojila Sterle Inga iz Jesenic z zmago nad Dolenčevo iz Kranja.

Rezultati — moški A: Štrumbelj, Stana, (oba Jes), *moški B:* Vertovšek (Triglav), Ličof (Jes), *ženske:* Sterle (Jes), Dolenc (Tr), *mladinci:* Plut, Žezlina (oba Tr), *mladinke:* Sterle (Jes), Dolenc (Tr), *pionirji:* Kavčič Janez, Kavčič Zdravko (oba Jes). *Moški-dvojice:* Jeram-Štrumbelj, Stana in Korbar (vsi Jes). *Ženske dvojice:* Dolenc-Lampret (Tr), Sterle-Kariš (Jes). *Mladinske dvojice:* Stana-Vidmar (Jes), Žezlina-Vertovšek (Tr). *Mešane članske dvojice:* Dolenc-Vertovšek (Tr), Štrumbelj-Sterle (Jes).

Štrumbelj

SVOBODA je na pravi poti

Ljubljana, 22. januarja. Naša športna javnost z velikim zanimanjem spremlja nagel razvoj športnega društva »Svoboda«, ki se je v zadnjih letih iz več skromnih začetkov razvilo v enega največjih ljubljanskih športnih kolektivov. To je potrdil tudi današnji občni zbor, ki so se ga udeležili predstavniki vseh športnih in političnih organizacij z Viča, kakor tudi predsednik Zveze športov Slovenije tov. Krese in zastopnik Okrajne zveze športov inž. Alič Božo. V referatu predsednika tov. Martinčiča je bila izčrpno podana problematika društva in je zlasti omembe vreden velik trud, ki ga je društvo vložilo v izgradnjo novega stadiona. Kljub temu, da so bila dosedanja finančna sredstva za izgradnjo igrišča zelo majhna, je delo kljub temu vidno napredovalo in znaša vrednost objektov tri do štirikrat toliko kot je bilo vloženih finančnih sredstev. To je predvsem posledica sodelovanja raznih delovnih brigad, kakor tudi velikega števila prostovoljnih ur samega članstva. Vse to pa ne bi zadostovalo, če ne bi bil gradbeni odbor s tov. Zdešarjem na čelu zelo iznajdljiv in tudi drugače vedno našel najboljšo in najcenejšo rešitev številnih problemov. Kljub temu, da je upravni odbor vložil vse sile v delo za izgradnjo stadiona, pa je bil tudi na športnem področju lansko leto zaznamovan velik napredek. Atleti, rokometaši, košarkarji in nogometaši so skoraj brez izjeme vidno napredovali in se uvrstili v višja tekmovanja. Razveseljivo pri teh športnih uspehih je zlasti to, da se ni dvignila samo kvalitetna raven, temveč je bil dosežen velik uspeh tudi v množičnosti. Zlasti moramo poudariti dejstvo, da je društvo vedno pravilno usmerjalo delo svojih klubov in je glede na pravilno športno politiko zvesto načelom popolnega amaterizma, lahko za vgled vsem ostalim društvom.

Glede na razvoj društva je bilo sklenjeno, da se spremeni organizacijska struktura. Vse delo bo v glavnem prenešeno na posamezne klube, problematiko celotnega društva pa bo v letošnjem letu reševal novo izvoljeni Svet športnikov. Na ta način bodo tudi tekmovalci aktivno sodelovali v vodenju društva, kar pomeni nedvomno korak naprej v demokratizaciji upravljanja društva. Vse tekoče zadeve bo po novi strukturi reševal izvršni odbor, ki mu načeluje tov. Strman.

Mitja Vidic

Kolektivna ostavka!

Beograd, 22. jan. — Poleg nerazčiščenih vprašanj v zvezi z državnim prvenstvom v hokeju na ledu, je Zveza za drsanje in hokej na ledu Srbije na včerajšnjem sestanku priporočila Partizanu in Crveni zvezdi, da iz športnih razlogov sodelujeto na tem prvenstvu, ki bo od 25. do 29. t. m. na Jesenicah. Zaradi vrste nastalih sporov v odnosih in delu do Zveze za drsanje in hokej na ledu Jugoslavije so vsi člani republiškega odbora Srbije, ki so obenem tudi člani Zveze Jugoslavije, podali ostavko na svoje funkcije v Zvezi za drsanje in hokej na ledu Jugoslavije, katere sedež je v Ljubljani. Odstopili so podpredsednik Božidar Kraut, člana upravnega odbora Božidar Vorkapić in Božo Švarc, član nadzornega odbora Boža Milić in zvezni kapetan Luce Žitnik.

Skakalci so zadnji odpotovali

Kakor je znano so v četrtek zjutraj odpotovali v Cortino naši smučarji na olimpijske igre v Cortino. Na pot so v glavnem odšli vsi, razen člana vodstva dr. Danila Dougana, dveh zveznih kapetanov, Šramla in inž. Poharja, ter naših skakalcev.

Zaradi slabih priprav skakalci niso bili tako pripravljeni, kot so to želeli strokovnjaki. Zato je vodstvo sklenilo, da fantje ostanejo ves pretekli teden v Planici, kjer je bilo še kolikor toliko snega in se pripravijo na 35 m, oz. 80 m skakalnici. Pred odhodom iz Planice smo imeli krajši telefonski razgovor z Binetom Rogljem, ki je povedal, kako je potekal ta trening.

»Ali ste s treningom zadovoljni?«

»Bo že kar šlo! Največ smo se pehali na manjši »pručki«, kjer smo izpopolnjevali te in one malenkosti, nato pa smo . . .«

»Torej ste le trenirali na 80 m skakalnici?«

»Seveda smo! Sneg smo znosili od vseh strani na skakalnico, na izteku pa nam je voda precej nagajala. Naša državna reprezentanca v waterpolu, ki je zbrana v Planici, je kar ljubosumno gledala na spodnji del skakalnice, saj je bil iztek bolj podoben plavalnemu bazenu, kot pa dnu skakalnice. Vendar z dobro voljo — s to se največkrat tolažimo — smo premagali vse težave in danes imamo za seboj le nekaj desetin skokov več, kot smo pričakovali.«

»Kaj pa plasma v Cortini?«

»Še o tem naj govorim! Če se bom tako odločno odrinil na mostu, kakor sem podpisal reverz za olimpijsko obleko, potem se bom že v zraku ustavil in verjetno poletel med sodnike na sodniški stolp . . .«

Šegavi Bine je prepričan, da naši skakalci ne bodo delali sramote v Cortini, čeprav je treba vedno računati tudi s smolo.

Lorger v odlični formi

Zagreb, 22. jan. — Danes je bilo v Zagrebu atletsko tekmovanje v zaprtih prostorih, na katerem so poleg domačih atletov nastopili tudi atleti iz Slovenije. Na teku 80 m zapreke je Lorger postavil nov jugoslovanski rekord v zaprtih prostorih. *Tehnični rezultati: 80 m zapreke:* Lorger 8.0; *60 m zapreke:* Lorger 6.9; *skok s palico* Lešek 3.60 m, Vehovar 3.50, Brodnik 3.50 (vsi Kladivar); *1000 m:* Vipotnik 2:40,9 (nov jugoslovanski rekord v zaprtih prostorih), Gajšek 2.44,2 (oba Kl.); *3000 m Male* (Kl) 9.17,6. *Ženske 600 m:* Slamnik (Kl) 1.47,8; *60 m zapreke* Milka Babovič (Ml) 9.4 (nov jugoslovanski rekord v zaprtih prostorih).

P. Z.

Zaslužena zmaga kegljačic Branika

Maribor, 22. jan. Žensko prvenstvo Mariborske kegljaške podzveze je bilo v teh dneh zaključeno. Nastopale so štiri ekipe po štirikrat in vsaka ekipa je štela 6 tekmovalk, ki so se merile med seboj v mednarodnem slogu 100 lučajev mešano. Prvenstvo so zasluženo osvojile članice Branika, ki so dosegle 8544 podrtih kegljev, kar je zelo lep rezultat in kaže tudi prav dober ženski povpreček 356 kegljev. Ostala moštva so se razvrstila takole: Svoboda (Ruše) 8252 (343.8), Maribor 8067 (336.1), Tekstilec 7916 (326.8).

Izredno ostra je bila borba med posameznicami, v kateri je zmagala Švajgerjeva iz Ruš z rezultatom 1487 in povprečjem 381.5 podrtimi keglji. Lanska prvakinja Novakova, članica Branika je dosegla 1486 kegljev in isti povpreček, ostale pa so se razvrstile kot sledi: Kokalj (Branik) 1441, Kač (Tekstilec) 1438, Lipovšek (Branik) 1435 itd.

Dirka po Egiptu

V nadaljevanju mednarodne kolesarske dirke po Egiptu so si vsi jugoslovanski kolesarji z izjemo Petroviča uspeli popraviti položaj v skupni oceni. Dirka se približuje zaključni fazi in zadnje etape bodo vozili po odličnih cestah, tako da ni pričakovati prav velikih sprememb. — **Rezultati: V. etapa — Minia—Ben—Suef (116 km):** 1. Rusov (Bolg) 3:44:59, 2. Teuler (V. Nem.), 3. Moiceanu (Rom) isti čas, 15. Petrovič 3:49:15, 25. Jugo; **VI. etapa: Ben—Suef—Gizeh (150 km):** 1. Stoltzer (V. Ne) 3:59:59, 2. Raven (D), 3. Švejda (ČSR) isti čas, 20. Bajc 4:01:19, 21. Vuksan, 22. Jugo, 23. Petrovič; **VII. etapa: Gizeh—Tahrin (124 km):** 1. Raven (D) 2:57:18, 2. Švejda (ČSR), 3. Melitz (V. Ne), 6. Ješič isti čas; **VIII. etapa: Tahrin—Aleksandria (170 km):** 1. Bendt (D) 5:13:05, 8. Bajc ist čas. Po osmi etapi vodi v skupni oceni Bolgar Stolmačev v času 29:06:03, pred svojim rojakom Dimitrovom 29:06:57, Poljakom Wieczkowskim 29:08:57, Čehom Veselijem 29:11:48. Jugoslovani zavzemajo naslednja mesta: Petrovič 12., Ješič 21., Jugo 23., Bajc 2., in Vuksan 36. Naša ekipa je trenutno na 6. mestu, za ekipami Bolgarije, Romunije, Poljske, Vzh. Nemčije in Danske.

V 9. etapi od Aleksandrije do Mansure, dolgi 185 km, je osvojil prvo mesto nemški kolesar Melitz v času 4;53:59. V skupni oceni posameznikov in moštev ni prišlo do bistvenih sprememb.

V X. etapi od Mansure do Tante dolgi 53 km, je zmagal Poljak Wiszniewski v času 1:10:13. V istem času sta prispela na cilj tudi Poljak Bugalski in Romun Dumerescu. V skupni oceni je prvo mesto prevzel Bolgar Dimitrov, ki vodi pred svojim rojakom Stolmačevom in Poljakom Wijeczkowskim.

Zadnje vesti

Na tekmovanju v Colombusu sta bila dosežena dva nova svetovna rekorda. Wiggins je preplaval 100 y v metuljčkovem slogu v času 54,4, kar je za 30 desetinke sekunde boljše od njegovega dosedanjega rekorda. Štafeta univerze Ohio na 4 krat 200 y mešano pa je dosegla nov rekord s časom 1:42,2.

Avstralska atletinja Matthews je dosegla v Sidney nov svetovni rekord v teku na 100 y. Rezultat 10.5 je za desetinko sekunde boljši od dosedanjega rekorda Avstralke Jackson.

Evropsko prvenstvo v umetnem drsanju za ženske je v Parizu osvojila Avstrijka Ingrid Wendel pred Angležinjama Sugdeon in Bachelor.

V nadaljevanju smučarskega tekmovanja v Andermattu je v skokih dosegel presenetljivo zmago Švicar Döscher, ki je zbral 220 točk s skokoma 70.5 in 71.5 m. Drugo mesto je osvojil Norvežan Bergman z 217.5, tretje pa njegov rojak Nielsen z 207.5.

S tekmo med nogometnima reprezentancama Urugvaja in Paragvaja v Montvideu se je pričelo prvenstvo Južne Amerike v nogometu. Zmagal je Urugvaj s 4:2 (3:0).

Beograjski Radnički je odigral v Carigradu še dve tekmi. V prvi je izgubil proti klubu Fenerbakče z 1:2 (0:1), v drugi pa je premagal Bešiktaš s 3:2 (2:1).

V Helsinkih je reprezentanca Sovjetske zveze v orodni telovadbi premagala izbrano ekipo Finske z 284.60 : 282.85 točke.

SVETOVNI REKORD V CORTINI

Na mednarodnem tekmovanju v hitrostnem drsanju, ki je bilo na olimpijski progi na jezeru Misurine v bližini Cortine, je na 500 m zmagal ruski drsalec Grišin, ki je dosegel z rezultatom 40.2 nov svetovni rekord, ki je za šest desetink sekunde boljši od dosedanjega rekorda, ki ga je držal prav tako Rus Sergejev.

Reprezentanca Sovjetsk zveze v hokeju na ledu je v Auronzu premagala domače moštvo z 11:1 (4:1, 4:0, 3:0).

Na mednarodnih smučarskih tekmah v švicarskem kraju Andermatt je v teku na 30 km zmagal Norvežan Brenden v času 1:49:02, pred svojima rojakoma Vestermojem 1;52:56 in Ingebrigslijem 1;53:18. Jugoslovan Goričnik je med 18 tekmovalci zasedel s časom 2;06:10 10. mesto.

Reprezentanca ČSR v hokeju na ledu je v St. Moritzu premagala domače moštvo s 14:3 (3:1, 5:1, 6:1).

Nogometna prvenstva evropskih držav

ANGLIJA — 27. kolo: Aston Villa : Chelsea 1:4, Burnley : West Bromwich 1:2, Charlton : Newcastle 0:2, Luton : Birmingham 0:1, Manchester C. : Huddersfield 1:0, Portsmouth : Arsenal 3:2, Preston : Manchester U. 3:1, Sheffield : Cardiff 2:1, Sunderland : Bolton 0:0, Tottenham : Everton 1:1, Wolverhampton : Blackpool 2:3. *Lestvica:* Manchester U. 36, Blackpool 34, Sunderland 31, Burnley 31, Everton 30, Newcastle 30, West Bromwich 30.

NEMČIJA — JUŽNA LIGA: München 1860 : Nürnberg 0:1, Aschaffenburg : Karlsruhe 2:2, Mannheim : Eintracht 1:0, VfB Suttgart : Frankurter Regensburg 3:0, Schwaben : Schweinfurt 4:1. — **Lestvica:** Karlsruhe 25, Mannheim 25, VfB Suttgart 24, Nürnberg 22.